

Todistaja

Huhtikuu • April 2005 No. 4 Volume 80

\$2.50 (GST INCL.)
2,25 EUROA

Sanan
Suurjuhlat 2005

RAKKAUS
RAKENTAA

Thunder Bay 28.-31.7.2005
SAALEM SEURAKUNTA
21 Walkover Street,
Thunder Bay, Ontario

TERVETULOA JUHLIMAAN!

**Saarna ilman
melua 2**

**Jumala ei
hylkää 3**

Edustusasu 3

**Raamatullinen
karisma 4**

**Kennis Ikilik
tarkkailee
tulivuoria 5**

**Johanneksen
evankeliumia luetaan
kouluissa 8**

**Elämä jatkuu
tsunamin
jälkeen 8**

**Toivon
suurlähettiläs? 9**

PHOTO: KEIJO SAKARA

Talvipäivät

Yhteyden harmoniaa Floridassa

Yhteyden harmonia loi ilmeen Floridan Talvipäiville. Jo heti ensimmäisessä tilaisuudessa Suomi-vieras Niilo Mäenpää viritti raamattutunnillaan kansan juhla-vireeseen. Mäenpään tekstinä oli Salomon temppelin vihkimisjuhla (2. Aik. 5:1-14). - Temppeliä ei rakennettu mihin tahansa, vaan Moorian vuorelle, joka mainitaan kaksi kertaa suurten uhrिताhtumien paikkana. Siellä Aabraham uhrasi poikansa, ja vuosisatoja myöhemmin sinne korotettiin Jumalan uhrikaritsa, Jeesus Kristus.

- Temppelin vihkimisen juhla-kulkuessa kannettiin laki, ilmestysmaja, pyhät astiat. Kulkuessa astelivat laulajat ja Jumalan papit, jotka eivät ilman pesua ja voittoa saaneet suorittaa palvelusta Herran temppelissä.

Kokeneen julistajan innoittava puhe avasi taivaalliset virrat juhlien ylle. Mäenpään avauksen jälkeen oli toisten helppo jatkaa. Vain harvoin - tuskin koskaan - Talvipäivät ovat saaneet heti alussa näin voimakkaan sysäyksen.

Välittömästi Mäenpään raamattutunnin jälkeen alkoi avajaisjuhla, jonka johti Talvipäivien vt. isäntä Hannu-Heikki Hyppönen (Kotikirkon senioripastori Timo Puustelli saapui tilaisuuteen hautajaismatkaltaan Suomesta vähän myöhässä). Floridan kuoro lauloi valloittavasti Lauri Niemisen johdolla ja Beverly Laakso lauloi vaikuttavasti "Kerro mulle jossakin on taivas".

Anne ja Hannu-Heikki Hyppönen

PHOTO: ERKKI AHONEN

Kaarlo Suomalainen puheen aiheena oli Psalmin kohta: "Niinkuin peura halajaa vesipuroille, niin minun sieluni halajaa Jumalaa." Suomalainen puhui kyynelisin, murtuneena uskovaisten kaipuusta saada janoonsa elävää vettä. Tuntui kuin koko juhla-kansa olisi samaistunut Suomalaisen kanssa halajamaan virvoitusta taivaan lähteistä.

Mikko Tervon päätöspuhe oli jatkoa Suomalaisen avaukselle. Tervo tahtoi viedä kuulijat Hengen virtaan Apostolien ensimmäisen ja toisen luvun sanomalla. - Kun pyhä Henki tulee teihin, te saatte voiman! Älkää lähtekö Jerusalemita, ennenkuin teidän päällenne puetaan voima korkeudesta. Opetuslapset olivat suorittaneet julistustehtävää ja parantaneet sairaita jo ennen helluntaipäivää, mutta hekin tarvitsivat voimaa. Kristus kastoi heidät Hengellä palvelukseen.

Jatkuu sivulla 6

Todistaja

Elämän kysymys

Lainlaatijat, tuomarit, piispat, pastorit sekä tavalliset kansalaiset ottavat jälleen kerran kantaa elämän kysymykseen. Päivälehdessä oli samalla sivulla artikkelit kahdesta henkilöstä, joitten kautta elämän ja kuoleman kysymys on jälleen päivänpolttava aihe. Terri Schiavo, 41-vuotias nainen, on elänyt toistakymmentä vuotta aivovammaisena syöttö- ja juottoletkun varassa. Jeff Weise, 16-17-vuotias koulupoika, ampui hengiltä yhdeksän henkilöä ja itsensä Minnesotan intiaanireservaatissa; näitten lisäksi kaksi 15-vuotiaasta makaa kasvoin haavoittuneena kriittisessä tilassa Fargon sairaalassa. Weisen motiivia ei tätä kirjoitettaessa tiedetty, mutta hänen tekojaan ei tietenkään hyväksytä. Terri Schiavon tapaus on monimutkaisempi. Aviomies on jo kauan vaatinut elämää tuottavan letkun poistamista. Se poistettiin. Terrin vanhemmat halusivat lapsensa elävän. Nyt pohditaan, kuka on oikeassa. Onko oikein tappaa hänet nälkään ja janoon? Onko ihmisellä oikeus riistää itseltään henki tai määrätä kuolemastaan? Onko armomurha oikeutettu? Larry King haastatteli 22.03. Rick Warren nimistä saarnamiestä, joka on tullut kuuluisaksi suuresta kirkostaan ja menestysteoksistaan. Warrenin mielestä Terri Sciavon pitäisi antaa elää. Perusteluissaan hän antoi ymmärtää, että jokainen kuolee, jos häneltä otetaan vesi tai ruoka pois. Warrenin mielestä - ja myös presidentti Bushin mielestä - elämää tulisi suojella. Elämä on kallisarvoinen, iankaikkinen elämä vielä kalliimpi! Jeesus uhrasi itsensä, että meillä olisi elämä. Ajallinen elämä on annettu ihmiselle, että hän etsisi Jumalaa. Apt. 17:26-27.

Floridan Talvipäiviä ovat monet matkaystävät kiitelleet. Juhla ei synny itsestään. On tehtävä paljon työtä majoituksen, ruokailun ja kokousten järjestämiseksi. Isäntäseurakunnan jäsenet ja heidän ystävänsä häärasivät kuin muurahaiset pesänsä rakentamisessa. Niin tärkeitä kuin ulkonaiset puitteet ovatkin, ne eivät korvaa hengellistä antia. Taivaallista antia on maiskuteltu vielä pitkään juhlien jälkeenkin. Rikas Sanan anti sekä raikas musiikki ja laulu virvoittivat juhlavieraitten ja seurakuntalaisten sydämet.

Kesä lähestyy kukon askelin, ja monet ovat tehneet tai ovat tekemässä lomasuunnitelmia. Eurooppa on nykyisin rapakon tällä puolella asuville kallis maa; yhdestä eurosta joutuu kanadalainen pulittamaan \$1.60. Tämä seikka panee yhä useamman ajattelemaan kotimaan matkailua. Thunderbaylaisten toiveena varmaan on, että Sanan Suurjuhlat eli kesäkonferenssi sijoitettaisiin matkaohjelmaan. Joku sanoi osuvasti pari vuotta sitten: "Kannattaa käydä suomalaisilla juhlilla, kun niitä vielä on!"

ERKKI AHONEN

“Saarna ilman melua”

Maailmassa on pidetty miljoonia saarnoja, joista ei voida sanoa: saarnaaja oli ilman melua. Kuinka paljon lieene jo saarnattu ja meluttu? Mutta ainakin 96% on ollut vain ihmisen omaa melua ja kolinaa

Mutta, saarnaaja ilman melua ja ääntä, onko se mahdollista. - On! - Miten? - Kirjoitettu sana! Se on saarnaaja, joka ei pidä melua, kun se tulee taloon. Ei pyydä talosta ruokaa, ei vaatteita, ei rahaa, ei matkakorvausta. Kun se tulee taloon, ei se halveksi köyhää eikä nuoleskele rikasta. Se ei pelkää lähestyä kuningasta eikä murhamiestä. Se uskaltaa saarnata ministerin salonkivaunussa tahi viinatrokarin murjussa. Sen ääni ei tule milloinkaan käheäksi, eikä se milloinkaan väsy. Se ei hermostu eikä tule ärtyiseksi, vaikka huonokuuloinen kysyy samaa asiaa uudelleen ja uudelleen. Se ei koskaan puhu, jos sitä ei haluta kuunnella. Mutta vaikka lapsi ilmaisisi halunsa kuulla, se on heti valmis ilman ainoatakaan vastalauseita.

Se on valmis lähtemään matkalle kaikilla kulku-neuvoilla: lentokoneessa, laivalla, vedenalaisella, autolla, hevosrattailla tai suosuksilla, egyptiläisellä kamelilla tai etiopialaisella aasilla. Matkoilla se tyytyy asumaan hotellin tai ravintolan pöydällä, ministerin salussa tai erämiehen kontissa.

Se saarnaa vain sillä nopeudella, kuin kuulija itse haluaa. Jos sitä moititaan, se ei koskaan loukkaantuneena lyö ovea kiinni. Jos kiitetään, se ei nouse korkeammalle istuimelle kuin mitä kuuntelija nostaa. Se jaksaa saarnata lattialla leikkiville lapsille metelin ja kolinan keskellä, jaksaa ilman palkkaa unohdettuna vinttikomerossa odottaa isäntää ja emäntää 50-60 vuotta. Se asuu talossa niin kauan kuin tahdotaan. Jos isäntä kääntyy sitä ulos, se lähtee vaikka yöllä yhtä kiitollisena kuin tulikin.

Se ei koskaan peruuta sanojaan eikä pyydä anteeksi käyttäytymistään. Se on jo elänyt vuosituhansia, mutta on tänään yhtä nuorekas ja elinvoimainen kuin syntymänsä päivänä. Se on kiertänyt kansat ja

kansanheimot, mutta ei koskaan kerro niistä, ellei kuulija halua.

Tämä saarnaaja tuntee syvimmän viisauden ja matalimman tyhmyyden, mutta puhuu vain kuulijan tarpeen mukaan. Se on valmis lähtemään matkalle kaikkina vuorokauden aikoina, sitä ei palele pohjolan pakkasessa, eikä se hikoile etelän helteessä. Se on yhtä tyytyväinen saadessaan saarnata yhdelle harmaapäälle kuin tuhannelle ylioppilaalle. Se läh-

tee yhtä hyvin lähetysmatkalle kadunlakaisijan lähettämänä kuin suur-seurakunnan palkkaamana. Se on valmis kuolemaan matkalla, mutta ei pelkää elää, jos tarvitaan.

Oi, siunattu “saarnaaja”! Sinua kaipaamme, tule meille! Äläkä milloinkaan lähde pois! Korvani ovat väsyneet meluun ja sieluni soinnut ovat hukuneet aikojen kolinaan.

Tahdon saarnaajan kotiini ilman melua.

Ymmärrätkö, Jumalan lapsi, että sinun sielusi pelastus on riippuvainen kirjoitetusta Sanasta. Sen kautta olemme uskoon tulleet, ja se on se, joka meidän tiellä pitää.

Maassamme on satojatuhansia, joilla ei ole tietoa Jumalasta. Mutta me saatamme sen heille tiedoksi. Ystäväni, sinä voit olla: lähettäjäseurakunta, “lähetyseura”, lähettäjä, lähetyssaarnaaja, paimen, evankelista, opettaja. Sinä pääset, minne tahdot. Lähetä puolestasi “saarnaaja” ilman melua! Levittämällä HYVÄÄ SANOMAA (TODISTAJAA) kääntymätömille sinä teet heille ja Jumalan valtakunnalle niin suuren palveluksen, että vasta iäisyysaamuna sen täysin käsität.

Tänä vuonna teemme kaikkemme voittaaksemme ihmisiä Jumalalle! Armotalouskauden ilta on tullut, on pidettävä kiirettä! - Äläkä unohda tilata omaisillesi ja tuttavillesi, joiden toivot tulevan uskoon, HYVÄN SANOMAN (TODISTAJAN) vuosikertaa!

NIILLO YLI-VAINIO (AHS 2/1971)

Todistaja
Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu. Ilmestyy 10 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal Churches in Canada and in the United States of America. Published 10 times a year.

Viewpoints expressed in this publication are those of the writers and not necessarily held by the publishers.

Julkaisija/Publisher MISSION PRESS SOCIETY
1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555 FAX 604 321 0555
E-MAIL: todista@smartt.com
todistaja@telus.net

TOIMITTAJA/EDITOR Erkki Ahonen
LAYOUT Keijo Sakara
OIKOLUKU Helena Rantanen
TAKASIVUN TOIMITUS Sylvia Rukkila
ALUETOIMITTAJIA Eljas Rossi, Rudolph Hyvärinen

TOIMITUSKUNTA Erkki Ahonen, Liisa Liedes,
Osmo Pieniniemi, Ulla Saari,
Aimo Selin, Uuno Vesanen, Mika Yrjölä

YHDYSHENKILÄ SUOMESSA Annikki Siren,
Uusi Porvoontie 693-2, 01120
Vestergögen
PUH 09-877-9114

ILMOITUSHINNAT: \$10.00 palstatuuma. Kihlaus ja
perhetapahtumailmoitukset \$20.00.
kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA

KANADASSA JA USA:SSA :
Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

KANADASSA: \$24.00. (sis. GST)
Kanadasta Yhdysvaltoihin \$30.00
Tilaus Kanadasta muihin maihin \$34.00

USA:STA: US \$24.00.
Tilaus USA:sta muihin maihin US \$28.00

SUOMESTA: Pankkilaitoksista tilisiirtona Sampo-
nimellä Totuuden Todistaja (koko nimi),
tili No. 800014-70846016. Vuositilaus 28 euroa.

MUISTA MAISTA:
CAD \$34.00 , US \$28.00 tai 28.00 euroa.

OSOITTEITA

LCHETYSIITEERI
Erkki Inkiläinen
119 Bergeron Crt. PO Box 5006 PMS.
South Porcupine ON P0N 1K0
(705) 235-5418 FAX (705) 235-2655
E MAIL: inki@ntl.sympatico.ca

LCHETYSKASSA USA
Timo ja Eeva Nirkkonen
4205 57th Ave. South C
Lake Worth FL 33463 USA

\$2.50 (GST INCL.) 2,25 euroa
Publications Mail Agreement No. 40028608

GST No. R 121903561
Publications Mail Registration No. 09505

**“We acknowledge the financial support of the Government of Canada,
through the Publications Assistance Program (PAP), toward our mailing costs.”**

Jumala ei hylkää

Tansanian pohjoisosassa, Kilimanzaron itäpuolella, kohoavat Pare-vuoret korkealle yli 2000 metrin korkeuteen. Näiden vuorten hedelmällisillä rinteillä asuu chagga-niminen heimo. Yleensä tämä heimo tunnetaan ahkeruudestaan ja yritteliäisyydestään. Mutta on toinenkin puoli, joka heittää ikävän varjon tämän heimon maineelle. Nimittäin sairaana tai vammaisena syntyneiden lasten hylkääminen karmean kuolemaan.

Adrea Mscechu syntyi odotetuna poikana vuoristolaisperheeseen. Poika oli terve ja alkoi varttua hyvin. Muutaman kuukauden kuluttua äiti huomasi jotain tavallisuudesta poikkeavaa poikansa suussa: Hänen yläleukaansa puhkesivat hampaat ennen kuin alaleukaan (mikä on yleensä normaali hampaiden puhkeamisjärjestys). Se oli paha merkki, ja perinteisen uskomuksen mukaan lapsi tulisi olemaan kirottu ja tuottaisi pahaa onnea koko perheelle. Tällaiset lapset vietiin vuoren reunalle nukkuvina, ja jätettiin siihen. Äiti ei halunnut katsoa lapsensa kuolemaa, joten hän ei olisi näkemässä, miten lapsi herätyään putoaa alas syvään rotkoon, jos ei joku peto ennen sitä ole häntä käynyt sieppaamassa.

Adrean äiti oli epätoivoinen, hän ei olisi halunnut lapsensa kuolemaa. Hän yritti piilotella lastaan, etteivät naapurit huomaisi paria pientä ylähammasta hänen muuten niin terveessä ja kauniissa lapsessaan. Asia ei kuitenkaan afrikkalaisessa tiiviissä perhe- ja kyläyhteisössä pysynyt kauan salassa. Pian naapurit kuiskuttelivat kirotusta poikalapsesta. Adrean kotiin ei kukaan halunnut tulla enää kylään. Niinpä suvun ja naapureiden painostuksesta äidin oli lopulta taivuttava. Sydän murtuneena hän kiipesi vuoren jyrkänlehtelle, jonne ääretöntä tuskaa tuntien jätti nukkuvan lapsensa.

Herätessään pikku poika alkoi parkua. Varmaan ei kestäisi kauan, kunnes nälkäinen poika hiukan kääntyilisi ja putoaisi alas rotkoon. Alempana savimajassaan äiti tiesi lapsensa rytmin, ja arvasi pojan heränneen ja kenties jo pudonneen rotkoon.

Mutta vaikka äidin olikin hyljättävä lapsi, ei Jumala

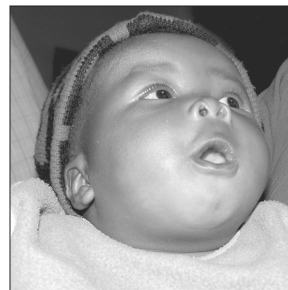
häntä kuitenkaa hyljännyt. Paren luterilaisen kirkon saksalainen lähetyssaarnaaja oli palamassa kävellen vuorilta, kaukaisten ylämaiden seurakuntalaisten luota. Voimakas lapsen parku kantautui hänen korviinsa. Lähetyssaarnaaja suunnisti äänen suuntaan, ja huomasi kauhuksensa pienen vauvan olevan kallionkielekkeellä, aivan jyrkän rotkon reunalla. Hy-

vin varovaisesti hän lähestyi vauvaa ja sai siepattua pienen pojan tuhon partaalta. Parkuva poika sylissään hän saapui kotiinsa, jossa hänen vaimonsa aloitti heti pikku tulokkaan rauhoittamisen ja ruokkimisen.

Lähetyssaarnaajapariskunta tiesi pare-heimon julmasta tavasta hyljätä vammainen tai epätäydellinen lapsi. Tarkkasilmäisinä he huomasivat pojan yläleuassa olevat parihelmenvalkoista hammasta ja arvasivat, miksi tämä suloinen pienokainen oli jätetty vuoren reunalle kuolemaan. He päättivät pitää lapsen ja antoivat hänelle nimen Adrea. Poika kasvoi ja kehittyi nyt tämän lähettiperheen hyvässä hoidossa. Hän oppi tuntemaan Jeesuksen jo pienenä, ensin pyhäkoulukertomusten sankarina, ja myöhemmin henkilökohtaisena pelastajanaan. Vanhemmat huomasivat pojan harvinaisen lahjakkuuden ja erinomaisen luonteen. Hänet koulutettiin aina pastoriksi asti.

Saatuaan pastorin koulutuksen, Adrea palasi kotiseuduilleen ylös Pare-vuorille. Siellä hänelle osoitettiin seurakunta, jota hän alkoi palvella. Kaikkialla Paren vuo-

Pare-vuoret

Päivi Tuokkola afrikkalaisten ystävien seurassa.

ristoseuduilla rakastettiin tätä lempeää paimenta. Hänen saarnansa toivat esille rakastavan Jumalan, joka ei koskaan hylkää toivottomintakaan ihmistä. Tietoisena omasta kohtalostaan, pelastumisestaan pikkuvauvana varmalta kuolemalta, hänen oli helppo saarnata Jumalan huolenpidosta ja johdatuksesta ihmisten kohdalla.

Edith Lomayani, kotitiemme varrella asuva opettajan vaimo, kertoi meille tämän liikuttavan tosikertomuksen. Edith itse on tuon samaisen Pare-heimon jäsen. Tätä kertomusta kerrotaan edelleen hänen kotikylällään ja ympäri Pare-vuoristoa. Nyt on uusi aika koittanut tuollekin seudulle, enää ei lapsia jätetä vuorten jyr-

känleille. Valistus ja kristinusko on voittanut pakanuuden pimeyden ja tietämättömyyden.

Adrea Mscechu on jo itse siirtynyt Taivaan kotiin, mutta hänen todistuksensa elää. Lähetyssaarnaajan pelastava teko toi yhdelle pikkupojalle elämän, pelasti hänet varmalta kuolemalta. Adrea muistetaan erittäin lämpimänä ja rakastavana pastorina kaikkia ihmisiä kohtaan. Erikoisesti hänen sydäntään lähellä olivat kärsivät, vammaiset ja hyljeksiytyt ihmiset. Hän toi omalla elämällään voimakkaasti esille sen totuuden, että vaikka kaikki muut hylkäisivät - jopa oma äitikin - Jumala ei silloinkaan hylkää. Adrea sai elää todeksi Jesajan kirjeen jakeet, joista muodostui usein ydinajatus hänen saarnoihinsa: "Unhottaako vaimo rintalapsensa, niin ettei hän armahda kohtunsa poikaa? Ja vaikka he unhottaisivatkin, minä en sinua unhota. Katso, kätteni hipiään olen minä sinut piirtänyt..." Jes.49:15-16

Muistiin merkitsivät ja sinulle kertoilivat:

**PÄIVI JA SAM TUOKKOLA
ARUSHA, TANSANIA**

lähemmäksi lähimmäistä

Erkki Ahonen

Edustusasu

Suoritin asevelvollisuuteni ensimmäisen evankelistakesäni jälkeen. Kesä mennä vilahti nopeasti, sillä telttakokouksia oli melkein joka ilta. Tavallisesti telttä purettiin sunnuntai-iltana ja pystytettiin maanantaina. Tiistaina alkoi koussarja, joka kesti sunnuntaihin asti. Muistaakseni lauantai pidettiin perinteisesti saunailtana. Tehtäviini kuului kokouspaikan hankkiminen, teltan kuljetus ja pystytys, mainostaminen, kuulijakunnan hankkiminen, kokousten ohjelman laatiminen ja saarnaaminen. Vähän yli kak-

sikymppiselle nuorelle miehelle kokoukset olivat valtava haaste. Maaseudun tilaisuuksiin ei usein-kaan ollut kovinkaan paljon apua saatavissa. Onneksi seurakunnassa oli "puhuvaisia" ja laulajia ja soittajia, jotka tulivat auttamaan. Kokousten pito aivan yksin olisi ehkä ollut liian suuri urakka vasta-alkavalle. Kuitenkin puhuin ainakin lyhyen puheen miltei joka tilaisuudessa ja lauloin kitaran säestyksellä. Eihän ne esitykset tietenkään mitään ihmeellisiä voineet olla jo valmistautumisa-jankin huomioon ottaen, mutta

ihmiset antoivat paljon anteeksi, kun näkivät nuoren miehen innolla saarnaavan.

Telttakesäni jälkeen jouduin suoraan armeijaan. Varusvarustolta jaettiin vaatteet silmämitalla. Varuspuku istui melko hyvin, mutta saappaat olivat numeron verran liian pienet ja lenkkikengät ainakin neljä numeroa liian suuret. En voinut käyttää liian suuria lenkkikengäitä maastojuoksun aikana, vaan piti juosta ne pienet saappaat jalassa. Sen maastojuoksun seurauksena isovarpaiden kynnet olivat koko armeija-ajan mustana.

Paikkakunnalla toimi vireä seurakunta, jonka toimintaan otin osaa. Yleensä tuli osalleni yksinlaulu. Kerran seurakunnalla oli suuri tilaisuus urheilutalolla. Lauloin siellä laulun, pari. Kuinka ollakaan, yleisössä istui pari varusvaraston väepeliä. Saatuimme tilaisuuden jälkeen samaan bussiin. Toinen heistä esitti minulle kysymyksen. "Joudutteko useinkin laulamaan tällaisissa tilaisuuksissa?" Saatuaan myön-

teisen vastauksen, väepeli jatkoi: "Tulkaa huomenna varusvarustolle. Koska te joudutte esiintymään suurten yleisöjen edessä, te edustatte samalla rykmenttiämme ja Suomen Puolustusvoimia. Teillä pitää olla tilaisuutta vastaavat varusteet. Yleisölle pitää antaa hyvä kuva ameiijasta."

Seuraavana päivänä menin "rättivarustolle". Ja totta oli. Nyt minulle haettiin parasta ja palveltiin kuin parhaassa pukumyymälässä. Sunnuntaipuku oli upseeriluokkaa ja uudet, jalkaan sopivat saappaat kiittelivät jo ennen lankkaamistakin. Vyö oli tuliterä samoin suikka ja mantteli. Kyllä kelpasi. Väepäli vielä lisäsi: "Ahonen, aina kun tarvitsette uutta, tulkaa minun puheilleni!" Tein hänen kehotuksensa mukaan, ja minulla oli aina rykmentin parhaat varusteet.

Kristuksen sotilaina meidän myös tulisi antaa hyvä kuva hänen armeijastaan. Jopa pukeutumiseen tulisi kiinnittää sen verran huomiota, ettei se kiinnittäisi liiaksi huomiota. Asiallinen pukeu-

tuminen ei koskaan aiheuta pahennusta. Ulkonainen pukeutuminen on kuitenkin Kristuksen armeijassa sivuseikka. Herran sotilaan tulisi pukeutua hengellisiin taisteluvälineisiin, joista Paavali kirjoittaa Efesolaiskirjeen viidennessä luvussa: vyönä totuus, pukuna vanhurskauden haarniska, kenkinä alttius rauhan evankeliumille ja näiden lisäksi vielä uskon kilpi, pelastuksen kypäri ja Hengen miekka, joka on Jumalan Sana. Jumalan koko sota-asuun pukeutuminen tarvitaan siksi, että voitaisiin "kestää perkeleen kavalat juonet". Ja sitten kehoitetaan: "Ja tehkää tämä kaikella rukouksella ja anomisella, rukoillen joka aika Hengessä ja sitä varten valvoen kaikessa kestäväisyydessä ja anomisessa kaikkien pyhien puolesta."

Enkelit eivät edusta Jumalan valtakuntaa maan päällä. Edustustehtävät jäävät kristityille. Jumalan koko sota-asuun pukeutunut sotilas antaa hyvän kuvan hänen armeijastaan, ja edustustehtäviä riittää!

Osa 1

Raamatullinen karisma

Apostoli Paavali 1. Kor.12:4-7, RK-92 (RK-38 ”kullekin annetaan hengen ilmoitus...”).

Apostoli Paavali opettaa hyvin seikkaperäisesti tähän liittyvistä asioista ensimmäisen Korintolaiskirjeen 12 luvussa. Hän aloittaa luvun sanoilla ”Ja hengellisistä (pneumatikon) en tahdo teidän (olevan) tietämättömiä” (Novum)

Tämän jälkeen luvuissa 12,13 ja 14 hän käsittelee Pyhän Hengen toimintaa. Sana ”lahjat” ei esiinny alkutekstissä, mutta tekstiyhteys osoittaa, että on kysymys niistä. (Novum)

Kaikki perustuu sanan *karis* (armo), ympäriille. Hän käyttää seurakunnasta kuvaa ja kutsuu sitä Kristuksen ruumiiksi. Kristus itse on ruumiin pää. Kun jokainen jäsen on omalla paikallaan ja elämän yhteys Päähen toimii ”Hän antaa Hengen ilmetä” (kr.fanerosis; julki tuominen) itse kussakin erityisellä tavalla, yhteiseksi hyödyksi”. (1. Kor. 12:7 RK-92, Katso myös 1. Kor. 12, Room., 12, Ef. 4:11-16, 1. Pt.4:10,11.)

Kristus, joka on Pää, käyttää välineinä ruumiinsa eri jäseniä toteuttaessaan tahtoaan, silloin ja niin kuin Hän itse tahtoo. **Karisma ei ole kyky, jota jäsen käyttää.** Karisma on ”armoitus” silloin kun ollaan Hengen elämän ilmentymisen välikappaleita, kanavia. (RK-92 käyttää sanaa ”kyky”, jota ei esiinny alkutekstissä) Joka jäsenellä on eri tehtäviä, joiden kautta ”Hän antaa Hengen ilmetä” ja apostoli painottaa, että ”ne ruumiin jäsenet, jotka näyttävät olevan heikompia, ovat välttämättömiä.”

Sanat ”Hän antaa Hengen ilmetä” (RK-92) ”Hengen merkki”(AS) ”Hengen ilmoitus” (RK-38), tuovat yksinkertaisesti esille sen, mikä on raamatullista karismaa ja karismaattisuutta; **suomen kielellä hengellistä. Hän antaa Henkensä ilmetä, tulla julki monin eri tavoin.** Ei ainoastaan se ole hengellistä ja karismaattista, mikä meistä näyttää sensaatiomaiselta. Hengen ilmentymisen ”listoja” löytyy kyllä Raamatusta: 1. Kor. 12:8-10,27,28: **viisauden sanat; tiedon sanat; usko; terveeksi tekemisen lahjat; voimalliset teot; profetoiminen; henkien arvosteleminen; kielillä puhuminen; kielten selittäminen; apostolit, opettajat, profeetat** (henkilöitä, joiden kautta Henki ilmenee); **voimallisia teko-**

ja; parantaa tauteja; avustaa; hallita; puhua eri kielillä.” Room. 12:6-8.”: **profetoimisen lahja; opettaminen; kehoittaminen; antaminen; johtaminen; laupeuden harjoittaminen; (Suomalaisissa käännöksissä käytettyä sanaa ”virka” ei esiinny UT:n alkutekstissä. Aina on kysymyksessä palvelustehtävä, diakonian: palvelus)**

Ef. 4:4,11,12.”Ja hän antoi muutamat **apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi,** (Näillä henkilöillä on oma armoitusensa, jonka kaut-

ta Henki ilmenee.)

1. Piet. 4:10, 11. ”Palvelkaa toisianne, kukin sillä **armolahjalla, minkä on saanut...** Jos joku **puhuu, puhukoon** niinkuin Jumalan sanoja; jos joku **palvelee, palvelkoon** sen voiman mukaan, minkä Jumala antaa, että Jumala tulisi kaikessa kirkastetuksi Jeesuksen Kristuksen kautta. Hänen on kunnia ja valta aina ja iankaikkisesti. Amen.”

Palvella, puhua, puhua kielillä, opettaa,

avustaa jne. ovat, silloin kun ne tapahtuvat Pyhän Hengen vaikutuksesta ja johdosta, **elämän ilmentymistä.** Ne ovat armolahjoja ja karismaa. **Kaiken Kristuksen seurakunnassa tulee tapahtua Hengen vaikutuksesta; olla Hengen eri ilmentymismuotoja** (fanerosis). Luontainen tai opittu liikemiestaito ei riitä esim. kristillisessä kustannustoiminnassa. Se riittää kyllä elämishakuisen, luonnollista ihmistä viihdyttävien tuotteiden valmistamisessa. Ihminen saa kunnian, ja Jumalan siunaus väistyy. Ylhäältä tullut Hengen välittämä viisaus seurakunnan talouden hoidossa saattaa olla hullutusta taloustieteitä opiskelleelle. **Kun Jumalalta tullut hengellinen viisaus saa kaikessa ohjata, sen yllä lepää myös Jumalan siunaus.** Tyhmyys ei ole hyve hengellisissä asioissa, mutta ”elämänviisaus” lähtee sydäimestä ja valaisee myös järjen. Jos keneltä puuttuu tällaista viisautta, häntä Sana kehottaa rukoilemaan ja Herra antaa sitä viisautta soimaamatta. Jaak.1:5.

Mitä raamatullinen karisma ei ole

Raamatullinen karisma, hengen ilmentyminen, ei ole vastakohta järjestäytyneelle

toiminnalle ja seurakunnallisille palvelustehtäville. Sana ei tunne vastakohtaisuutta palvelustehtävien ja armolahjojen välillä. Karisma on lahja, armoitus olla Hengen toiminnan välikappaleena, kanavana - ”*kuuluvat Jumalan armotalouteen, eivätkä Hänen luomisjärjestykseensä*” (IRT). Luonnollinen ja sielullinen saavat alkunsa luomisesta; hengellinen, karismaattinen, uudestisyntymisestä ja Pyhällä Hengellä täyttymisestä. **Raamatussa hengellinen ja karismaattinen ovat aina aivan sama asia; ne ovat Hengen ilmentymistä.**

Karisma-sana sekulaarissa kielenkäytössä

Muutama vuosikymmen sitten sanat *karisma* ja *karismaattinen* miellettiin, ja niitä käytettiin ainoastaan Raamattuun liittyvien asioiden yhteydessä. Vähitellen nämä sanat tulivat yleiseen kielenkäyttöön ja muuttuivat täysin alkuperäisestä tarkoituksesta. **Voimme vain todeta, että maailma vei tuon sanan ja tarveli sen.** Nykykielen sanakirjojen mukaan karisma tarkoittaa: ”erikoista johtajuuteen **tarvittavaa luonteen ominaisuutta, jolla voi vangita kansan mielikuvituksen ja innostaa antautumista jollekin asialle. Karismaattinen on ihminen, jolla on ihmeellinen vaikutusvoima, jota hän käyttää houkutellessaan ja lumotesaan.**” Hän on ”lumoava, voimallisesti vaikuttava, saa ihmiset haltioitumaan. Hänessä on hypnotisoiva vaikutus” (Websterin sanakirjat).

Esimerkkejä kuinka tuota sanaa käyteen: Eräessä radio-ohjelmassa kerrottiin Kansallisteatterin edesmenneestä näyttelijästä: ”Hänessä oli valtavasti karismaattista säteilyvoimaa. Hän teki vaikutuksen meihin. Hän oli hyvä näyttelijä.” Lehdistön kommentit vuoden 2003 Miss Suomesta: ”Hän on säteilevän kaunis ja karismaattinen”. Adolf Hitler pystyi luomaan ihmisten mieliin kuvan maasta, joka on ”*Deutschland, Deutschland über alles*”. Hän johti Saksan kansan tuhoon tällaisella karismalla. Hänessä oli tuo karismaattinen, kiehtova ja hypnotisoiva vaikutus.

Näin maailma on täysin muuttanut sanan merkityksen, ja näin muutettuna karisma hyväksyttiin takaisin uskonnolliseen kielenkäyttöön. Raja luonnollisen ihmisen sielun voimien ja ”hengellisen” välillä alkoi kasvaa umpeen. Se, mikä olisi ollut elävää Jumalan Pyhän Hengen vaikuttamaa, muuttui luonnollisesta ihmisestä lähteväksi sielunkarismaksi. Juuri tästä johtuu aikamme länsimaisen kristillisyyden rappiota. Ihminen itse on asialla. **Silloin karismaattisuus ei ole hengellistä.**

MATTI J. PYYKKÖNEN.

Vapaus valita

Jos jostakin syystä päätettäisiin kirjoittaa yksi ainoa ihmiskuntaa ja ihmistä kuvaava tarina, se olisi varmaankin tarina hyvän ja pahan valtataistelusta. Taistelu riehuu kaikilla alueilla ja tasoilla. Ihmisen kuolematon sielu on rankimman tulisteen kohteena. Jeesus sanoo asian näin: ”Varas ei tule muuta kuin varastamaan ja tappamaan ja tuhoamaan. Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkylläisyys. Minä olen se hyvä paimen.

Hyvä paimen antaa henkensä lammasten edestä.” Joh. 10:10-11.

Jumala antaa meille vapauden valita palvelemmeko hyviä vai pahoja voimia: ”Ettekö tiedä, että kenen palvelijoiksi, ketä tottelemaan, te antaudutte, sen palvelijoita te olette, joko synnin palvelijoita, kuolemaksi, tahi kuullaisuuden, vanhurskaudeksi?” Room. 6:16.

Meillä on siis vapaus valita, mutta valinta on ehdoton, sillä Jumalan Sana sanoo: ”Ei kukaan voi palvella kahta herraa; sillä hän on joko tätä vihaava ja toista rakastava, taikka tähän liittyvä ja toista halveksiva.” Matt. 6:24.

Jumalan pelastussanoma on täysin hänen oma erikoinen suunnitelmansa. Se ei etsi ihmisten suosiota. Raamattu jopa sanoo: ”...sana rististä on hullutus niille, jotka kadotukseen joutuvat, mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima.”

Kun teemme Jumalan mielen mukaisen valinnan, etsimme hänen suosiotaan kuten Paavali sanoessaan: ”Ihmistenkö suosiota minä nyt etsin vain Jumalan? Tai ihmisillekö pyydän olla mieliksi? Jos minä vielä tahtoisin olla ihmisille mieliksi, en olisi Kristuksen palvelija.” Gal. 1:10.

MARJO ARPONEN

Kennis Ikilik tarkkailee tulivuoria

Pieni, kapea tie kiemurtelee ylös vuorenrintettä. Rehevä kasvillisuus ei kykene suojaamaan paahtavalta auringolta. Papukaijaparvi ruokailee iloisesti kitisten kookospalmun latvassa. Palmun siemenet ovat niiden herkkua. Kaukaa, suuren merenlahden takaa, kuuluu kuin suihkukoneen turbiinien ujellus. Käänny katsomaan äänen suuntaa. Korkean vuoren laelta ryöppyää sinisenharmaata tuhkaa. Luoteistuuli kuljettaa tuhkapilvet kauas merelle. Suihkukoneen

mintaa. – Seuraamme tulivuorten käyttäytymistä, rekisteröimme maanjäristyksiä ja merellä liikkuvia myrskyjä. Tulivuorten rinteisiin asetetut, tarkat mittauslaitteet lähettävät jatkuvasti tietoa keskuksen tarkkailuhuoneisiin. Observatoriossa toimii noin kaksikymmentä henkilöä. Tehtävämme on suojella alueen väestöä ilmoittamalla heille mahdollisista vaaroista, kertoo tulivuoriobservatorion työntekijä **Kennis Ikilik**.

Kennis Ikilik on työssä Uuden Britannian saarella, Rabaulin kaupungin lähellä sijaitsevassa tulivuoriobservatoriossa, haus guriassa, niin kuin melanesian pidginin kielellä sanotaan.

ääntä muistuttava ääni tuleekin purkautuvan tulivuoren sisuksista.

Papua-Uusi Guinea on tulivuorten maa. Uuden Britannian saarella sijaitsee tulivuoriobservatorio. Yli viisikymmentä vuotta toimineen keskuksen tehtävänä on seurata seitsemäntoista aktiivisen tulivuoren toi-

Keskustelemme korkealla vuorella sijaitsevan observatorion pihalla. Taustalla tupruttaa Tavurvur-tulivuori paksua tuhkaa korkealle ilmaan. Sen sisältä kuuluu muhkeita räjähdyksiä. - Viime viikolla purkautui Manamin tulivuori. Evakuoimme yli tuhat ihmistä. Syyskuussa 1994 Rabaulin ympäristössä purkautui samaan aikaan kaksi

tulivuorta. Toinen niistä oli Tavurvur, joka nytkin on hyvin aktiivinen. Annoimme silloin hälytyksen aamuyöllä. Lähes 100 000 ihmistä evakuoitiin. Koko Rabaulin kaupunki tuhoutui tulivuoresta purkautuneen tuhkan peittäessä kaupungin, kertoo Kennis Ikilik.

Näin kukoistavan, Tyynen valtameren kauneimpiin kuuluvan Rabaulin kaupungin ennen ja jälkeen syyskuun 1994 purkauksen. Mangopuistoistaan kuuluisa kaupunki ympäristöineen oli muuttunut autioksi kuumaisemaksi.

Kennis Ikilik ymmärtää vastuunsa ja työnsä tärkeyden. - Vuosien aikana olem-

Helmikuussa kaksi tulivuorta aktivoitui Papua-Uusi Guinealla. Toinen tulivuorista on Uuden Britannian saarella, lähellä observatoriota sijaitseva Tavurvur. Toinen sijaitsee Manamin saarella. - Manamin saaren noin tuhat ihmistä jouduttiin evakuoimaan. He eivät ehkä saa enää muuttaa kotisaarelleen sillä Manamin tulivuori saattaa observatorioon tulleiden värähdystietojen mukaan purkautua uudelleen milloin tahansa, kertoo Kennis Ikilik.
Kuvassa Uuden Britannian saarella sijaitseva Tavurvur nostaa ilmaan tuhkaa, hohkakiveä ja kaasua.

me voineet pelastaa paljon ihmishenkiä. Tulivuorten toimintaa emme voi estää emmekä hillitä. Voimme vain tarkkailla niitä. Seuraamme maanjäristyksiä hyvin tarkasti. Esimerkiksi eilen oli yli kuuden Richterin asteen järjestys Uuden Irlannin kaakkoispuolella. Täällä ihmiset ovat kuitenkin tottuneet maanjäristyksiin. He tietävät milloin maanjäristykset tarkoittavat lähestyvää tulivuorenpurkausta.

Koti keskellä vaniljaviljelyksiä

Kennis Ikilik asuu Aidah vaimonsa ja Laim poikansa kanssa Navunaramin kylässä, noin kahdenkymmenen kilometrin päässä tulivuoriobservatoriosta. Heidän kotinsa sijaitsee keskellä kookos-, kaakao- ja vaniljaviljelyksiä. Niiden kasvattaminen tuottaa perheelle kaivattua lisäansiota.

- Kuulumme tolai-heimoon ja kristin-usko on ollut tuttua suvullemme jo useiden sukupolvien ajan. Suomalaiset lähetystyöntekijät ovat aloittaneet työn Uudessa Britanniaassa, kotikylämme lähellä jo vuonna 1968. Paljon kookosviljelmien työntekijöitä tuli uskoon. Ollessamme lapsia kuu-

limme kuinka vanhempamme keskustelivat naapurien kanssa lähetyssaarnaajien toiminnasta. Aika kului nopeasti, vartuimme ja perustimme perheen. Kaksitoista vuotta sitten menimme Navunaramin kylässä olevaan pieneen kirkkoon. Olimme keskustelleet vaimoni kanssa paljon Jumalasta. Tiesimme, että olimme vain nimikristittyjä. Meiltä puuttui Jeesuksen antama elämä ja ilo. Kotikylämme kirkossa keskustelimme kristittyjen kanssa. He kertoivat meille omasta elämästään ja miten he olivat löytäneet anteeksiannon ja uuden elämän simpäänsä. Kuuntelimme vaimoni kanssa heitä ja pyysimme rukousta puolestamme. Vihdoin löysimme todellisen elämän. Nyt olemme iloisia, että saamme vaimoni kanssa tehdä vapaaehtoistyötä seurakunnassamme, joka on meidän toinen kotimme. Joka aamu menen työhön rukoillen ja pyytäen viisautta Jumalalta. Haluan tehdä työni mahdollisimman hyvin sillä maamme tulivuoret ovat vaarallisia, kertoo Kennis Ikilik.

EERO KETOLA

Jakso 70

Sanan seurassa

Saara Rossi

Raamatun ilmoitus pelastuksesta

On monenlaisia asioita, joita mietimme ja saatamme niistä muodostaa hyvinkin jyrkkiä mielipiteitä. Toiset asiat taas menevät ohi jättämättä minkäänlaista vaikutusta meihin. On asioita, joista saattaa olla niin monta "mieltä kuin miestä".

Yksi ihmisten puhunnan kohde on Raamattu ja sen sisältö. Onhan Raamattu maailman eniten levinnyt kirja, joten sen sisältöön täytyy olla mielenkiintoa. Taiwanissa ollessani levitimme paljon lentolehtisiä ja Uusia testamentteja sekä eri evankeliumeja pikku kirjasiina. Yleensä ne jaettiin ilmaiseksi, mutta muistan ajan Tung-Shihin kaupungissa, jolloin kuljin kaupasta toiseen ja myin Uusia testamentteja tutuille

kauppialle, eivätkä he voineet olla ostamatta, koska olin heidän vakituinen asiakkaansa. Monet kirjat tällä tavoin vaihtoivat omistajaa. Usein kehotin kirjan saajia tai ostajia aloittamaan Johanneksen evankeliumista. Siinä pelastussanomaa tuodaan esille yksinkertaisella tavalla.

Vasta uskoontulleilla ja joillakin uskosta osattomilla oli koko Raamattu, ja usein vähän arkana sen heille annoin. Pelkäsin heidän käsittävän Vanhan testamentin kertomukset sodista ym. aivan väärin, ja silloin niistä olisi heille enemmän haittaa kuin hyötyä. Niinpä sitten parhaan kykyni mukaan yritin selittää heille, miksi kaikki se, mikä on Raamatussa, on pantu sen kansien sisään. Ehkä

sinäkin olet pohtinut näitä asioita, ja jos olisi tilaisuutta, olisi mukava yhdessä vaihtaa mielipiteitä.

Raamatun alkulehdet kertovat meille kaiken luomisesta, ihmisestä paratiisissa ja kaiken puhtaudesta. Sitten tuli kiusaus ja lankeemus tottelemattomuuteen ja sen mukana monenlaiset vaikeudet. Oli vedenpaisumus rangaistuksena synnilliseen elämään. Sen jälkeen uusi alku ja taas vajoaminen synnin syövereihin. Vanhan testamentin historiallinen osa kertoo aivan kauhistuttavista tilanteista! Ne osoittavat meille, että ihmiskunta oli tosi avun tarpeessa.

Kun luemme Vanhaa testamentia, näemme kuinka Jumala alkoi valmistaa tietä tulevalle pelastukselle. Ensin hän valitsi Aabrahamin, josta kasvoi suuri suku ja myöhemmin kokonainen kansa. Vaikka he usein elivät kaukana Jumalasta, silti heidän keskuudestaan löytyi yksilöitä, joille Jumala voi ilmestyä ja ilmoittaa tulevia asioita. Näiden niinkutsuttujen profeettojen kertomina lupaukset tulevasta Pelastajasta ja Vapahtajasta kulkevat läpi Vanhan testamentin kuin punaisena lankana, kunnes vihdoin täytyivät Jeesuk-

sen syntymässä, elämässä ja kuolemassa.

Eivät vain profeetat puhuneet näistä, vaan uhriteuraat olivat esikuvina Jeesuksen kuolemasta ja verenvuodatuksesta. **Sana sanoo, että uhrien veri peitti - ei ottanut pois syntejä ja rikoksia!**

Jobin kirjassa, jota pidetään Raamatun vanhimpana, on maininta: "...pahat tekoni, sinä **peittäisit** piiloon." Job. 14:17. Sama ajatus esiintyy useassa psalmissa: "Autuas se, jonka rikokset ovat anteeksiannetut, **jonka synti on peitetty**, autuas se ihminen, jolle Herra ei lue hänen pahoja tekojaan." Ps. 32:1-2

"Sinä annoit anteeksi kansasi pahat teot ja **peitit kaikki heidän syntinsä.**" Ps. 80:3.

Siis Vanhan liiton uhriveri **peitti** uhraajien synnit, mutta ei kerrota, että se olisi ottanut niitä pois. Mutta kiitos Jumalalle, koiti päivä, jolloin Johannes Kastaja, nähdessään Jeesuksen, voi huidahtaa: **"Katso Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin."**

Hebrealaiskirjeen kirjoittaja käyttäessään Vanhan testamentin kirjoituksia esikuvina sanoo: "Kaikki papit seisovat päivä päi-

vältä usein uhraamassa **aina samoja uhreja, jotka eivät voi syntyä poistaa**, mutta tämä (Jeesus) on uhrattuaan **yhden ainoan uhrin syntien edestä, yhdellä ainoalla uhrilla tehnyt täydelliseksi ne, jotka pyhitetään.**"

Jumala ei puolustele syntiä eikä kaunistele tapahtumia. Ne on kerrottu järkyttävän paljaina hänen kirjassaan. Ja nuo Vanhan liiton tapahtumat osoittavat meille selvääkin selvemmin, että yli-luonnollista apua tarvittiin ja tarvitaan vieläkin.

Johanneksen evankeliumissa kerrotaan meille avusta, jonka Jumala valmisti. Sillä niin Jumala rakasti maailmaa, syntiin vajonneita ihmisiä, että hän antoi ainoakaisen Poikansa kuolemaan meidän tähtemme, että kuka ikinä häneen uskoo, ei hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.

Kun tutkimme kirjoituksia, tulemme huomaamaan, että joka osalla Vanhaa testamenttiakin, on oma, tärkeä tarkoituksensa.

Alussa mainitsemani, jyrkkään mielipiteemme eivät voi muuttaa Raamatun ilmoitusta ja Jumalan iäikestävää Sanaa.

SAARA ROSSI

Talvipäivät Jatkoa etusivulta

Yhteyden harmoniaa Floridassa

Pyhän Hengen voima on tarkoitettu käyttöön. Jos voidetta pidetään vain purkissa, siitä ei ole mitään hyötyä. Pyhä Henki auttaa, että voimme elää pyhää elämää. Alkajaispäivän anti oli erinomainen. Kansa lähti nukkumaan hyvillä mielin.

Samuli Sirenin raamattutunti pe. klo 12.00

Suomi-vieras, lumilintu Samuli Siren puhui herätyksen tarpeesta. - Herätys on jumalallisen vaikutuksen olotila. Vanhassa testamentissa tämä ilmeni voiman kautta. Mitä suurempi voima, sitä enemmän putoosi päitä. Uudessa testamentissa se ilmenee rakkauden kautta. Voimme luoda herätyksen edellytykset, kun siirrymme Vanhasta testamentista Uuteen testamenttiin. Emme ehkä pääse täydellisesti siirtymään Uuteen testamenttiin, muuta siihen on pyrkimys. Yksilön osuudesta herätyksen saamiseksi Samuli mainitsi: - Meidän koko elämämme tulee todistaa Jeesuksesta, ei vain lento-lehtiset. Seurakunnan osuudesta: Kenties jo pelkkä nimenvaihto jollekin tilaisuudelle on tarpeeksi vetämään kansaa kokoon. Seurakunnan toiminnan ja julistuksen tulee olla harmonista. Jos jotakin osa-aluetta korostetaan liikaa, siitä tulee herätyksen este.

Ismo Iljannon raamattutunti pe. klo 17.00

Suomi-vieras, pastori Ismo Iljanto on tuttu floridalaisille aikaisemmista vierailuistaan. Hänen puheensa aiheena oli juhlien teema "Lähelle Jumalaa - lähelle ihmistä". - Jumalan läheisyyteen kuuluu anteeksiantamus ja sovinto. Kristuksen kautta pääsemme sovintoon Jumalan kanssa. Ihmissuhteissa saattaa kehittyä kuiluja, joiden ylitse on vaikea päästä. Jumala kuitenkin tahtoo viedä meidät sovintoon myös ihmisten välisissä suhteissa. Usein Jumala nostaa esiin kasvot. Kun näin tapahtuu, tiedämme, että Jumala tahtoo saada meidät sovintoon ko. henkilön kanssa. Päästäksemme lähelle ihmistä, meidän tulee elää anteeksiantamuksessa.

Sana ja rukous la. klo 9.00

Lake Worthin seurakunnan entinen

työntekijäpari, Lauri ja Terttu Karhinen, oli saanut tehtäväkseen hoitaa rukouskokouksen. Terttu kertoi saaneensa Jumalalta rukouspalvelutehtävän. - Jos on asioita, joista en tiedä miten rukoilla, niin Pyhä Henki auttaa. Puhun kielillä ja Pyhä Henki rukoilee sanomattomin huokauksin. Jumala kuulee, kun rukoilemme hänen tahtonsa mukaisesti 1. Joh. 5:15. Kun rukoilemme uskottomien ystäviemme puolesta, tiedämme varmasti, että se on Jumalan tahto. "Jumala tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat..." 1 Tim. 2:1-4.

Lauri Karhinen luki tekstikseen 2. Moos. 2:24-25. - Kannattaa rukoilla. Jumala kuulee. Jumalalla on hyvä muisti. Rukousmyllyn pyöritys ei auta, mutta saamme luottaa häneen ja olla turvallisina mielin. Emme onnistu väsyttämään Jumalaa. Sana näyttää olevan lyhytten rukousten kannalla, koska sanotaan, että älkää tyhjiä hokeko. Pitkät rukoukset eivät muuta tilannetta. Herra seuraa lastensa elämää ja varjelee.

Työmme tänään la. klo 10.

Erkki Inkiläisen johtamasta lähetyskokouksesta muodostui mieliinpainunut kokemus. Sirkka Partanen aloitti tilaisuuden rukouksella, jonka jälkeen Erkki Inkiläinen kertoi ihmeellisistä tapauksista Intiasta, jossa hän hiljattain vieraili Elja Korhosen kanssa. Matkalla junassa Inkiläinen tapasi mm. maan puolustusministerin, jonka kanssa hänellä oli mielenkiintoinen keskustelu.

Erja Mononen lauloi pari laulua, joista toinen "Ylitse kaikkien rajojen" innosti

viemään sanoman kaikkialle.

Marja-Leena Korpela kertoi ensin lähetysseiteeri Inkiläisen toimittamasta "Lähetysviestistä". ja sen jälkeen julisti: - Joskus lähetyskokous on kuin nyrkkeilyottelu. Saarnaaja kehottaa lähtemään ja toinen torjuu! On helpompi rukoilla kuin lähteä. Voimme kaikki tehdä jotakin. Voit uhrata. Voit antaa, antaa takaisin Herralle. Voit kannustaa lähtijöitä.

Hannu-Heikki Hyppönen laulatti välillä kansaa (Virta Herran vettä täynnä on).

Rommy Yrjölä on syntynyt Indianassa, mutta vieraili nyt ensimmäisen kerran Floridassa. Rommy kertoi seitsemän vuoden kokemuksista Suomessa. Nuo seitsemän vuotta tuntuivat viideltätoista vuodelta. Ei ollut helppo oppia kieltä ja sopeutua. - Älkäämme lannistuko tekemästä hyvää. Tekemisämme meidän tulee miellyttää Pyhää Henkeä. Pyhä Henki ohjaa oikeisiin kohteisiin oikeaan aikaan.

Ari Rocklin teltantekijäjäärjestöstä järjesti melkoisen keskityksen videotykkinsä kanssa. Kuvat ja puhe nivoutuivat sujuvasti yhteen. Tilastot välähtelivät valkokankaalla ja ne kertoivat koruton kieltä siitä, että nk. saavuttamattomien kansojen keskuudessa työskentelee vain 3% 201.500:

sta lähetistä. Vuonna 1990 91% kaikista lähetistä lähetettiin länsimaista. Nyt Etelä-Koreasta ja Brasiliasta lähetetään eniten. 10/40 ikkunan maissa 97% ihmisistä eivät ole kuulleet Jeesus-nimeä. Teltantekijäjäärjestö ei omista yhtään lähetistä. Paikallinen seurakunta omistaa lähetin ja tt-järjestö auttaa eteenpäin. Lähetysjuhla tempaisi kuulijakunnan mukaansa reippaudellaan ja uskonhenkisytydellään.

Paavo Korpelan raamattutunti la. klo 12.00

Sudbryn pastori Paavo Korpela puhui raamattutunnillaan siunauksesta ja otti lähtökohdaksi Sananlaskujen kymmenennestä luvusta jakeen 22: "Herran siunaus rikkaaksi tekee." Herran siunaus antaa menestyksen - onnistumisen joka alueella. Olipa työ sitten maallista tai hengellistä, meidän on hyvä rukoilla Herran siunausta työn ylle. Uudessa testamentissa siunaus ymmärretään hengellisenä. Luukkaan evankeliumissa kerrotaan rikkaasta miehestä, jolla oli aineellista rikkautta, mutta ei Jumalan tykönä (Luuk. 12:21). Paavali piti kaiken maallisen roskana, "että voitaisiin omakseni Kristuksen". Apostolit saivat selvästi: "Kultaa ja hopeaa ei meillä ole!" Hengellinen on arvokkaampaa kuin aineellinen. Numero yksi on Jumalan valtakunta. Meidän elämämme tulee olla arkipäivässä samanlaista kuin näillä juhlilla.

Kuoroa ja yhteislauluja säesti orkesteri. Torviin puhaltavat Helge Mononen ja Olavi Mervasalo

Meidän tulee rakentaa seurakuntaa; siinä on siunaus.

Liisa Liedeksen raamattutunti la. klo 17.00

Liisa Liedes luki raamattutuntinsa lähtökohdaksi 2 Kor. 5:4: "Kristuksen rak-

Lauri ja Terttu Karhinen

Mika Yrjölä

Teuvo Valkama

kaus vaatii meitä..” Kaikilla ihmisillä on määrätty maailmankatsomus. Rakennamme elämäämme tämän näkemyksen perusteella. Uskovaisen näkemys tulisi perustua Jumalan rakkauteen. Oletko vakuuttunut, että Jumala rakastaa sinua? Onko tämä tieto päässäsi vaiko sydämessäsi. Rakennatko elämääsi siinä varmuudessa, että olet Jumalan rakastettu? Totuus Jumalan rakkaudesta vaikuttaa, miten elämme ja miten suhtaudumme itseemme ja toisiini. Jeesus opetti, että suurin käsky laissa on: Rakasta Herraa ja rakasta lähimmäistäsi. Oletko pystynyt täyttämään nämä lait?

Ihmisen hyvinvointiin ja turvallisuuteen kuuluu olla rakastettu, hyväksytty ja arvostettu. Jumalan rakkaus on ehdotonta. Se saa sisäisen ihmisen tuntemaan tyytyväisyyttä. Eläminen Jumalan rakkaudessa oikeuttaa, että voimme katsoa lähimmäistämme ja jopa kuolemaa silmiin. Herra antaa voimaa vanhuuteen saakka, joten meidän tulee mennä eteenpäin uskossa ja rakkaudessa.

Laulu- ja soittojuhla la. klo 19.00

Tilaisuuden johti Hannu-Heikki Hyppönen, joka laulatti säveltämäänsä ja sanoittamaansa juhlien teemaulua “Lähelle Jumalaa, lähelle ihmistä, enää en jännitä...”, jonka jälkeen kuoro lauloi kaksi laulua Lauri Niemisen johdolla. Erja Mo-

Laulajapastori Samuli Siren

Kuoronjohtaja Lauri Nieminen ja solisti Johanna Lassila

lannut hautajaismatkaltaan.

Välillä sai koko salintäyteinen juhla-kansa yhtyä laulamaan laulua “On niin autuasta käydä”. Johanna Lassila oli myös tehnyt laulun Julian muistolle. Laulu kosketti erikoisesti Lake Worthin seurakuntalaisia, jotka muistivat Julian kaikkien rakastamana välittömyytensä tähden.

Vancouverin pastori, Teuvo Valkama, piti musiikkijuhlan päätöspuheen, jossa hän korosti Jeesuksen herrautta. - Olemme matkalla kohden iankaikkisuutta, mutta velka on maksettu. Jeesus maksoi täyden hinnan. Viimeisinä päivinä Jumala puhuu Poikansa kautta. Apostoli Paavali näytti toteen, että Jeesus on Kristus.

Usein elämme sen mukaan, mikä näkyy. Meidät on kuitenkin kutsuttu elä-

nonen todisti ja lauloi laulun “Ystäväin alapäin ei nyt olla saa...”

Samuli Siren ja Erkki Ahonen lauloivat pari duettoa, Beverly Laakso todisti ja lauloi “Hiljaa vain”, jonka jälkeen Eija Merilä ja Beverly Laakso lauloivat dueton “Tässä jalkojen juuressa Mestarini”. Eija jaksoi vielä laulaa hänen tyttärentyttärelleen Julialle omistetun laulun. Julia kuoli yllättäen Suomessa helmikuussa ja Eija oli juuri pa-

mään uskon kautta. Jumala ei ole meidän uskomme kokoinen Jumala. Hän on kaikkivaltias ja tekee suvereenisti, mitä tahtoo.

Valkama päätti puheensa toteamukseen: - Vain puhtaissa vaatteissa kuljetaan Herran eteen; muista se Teuvo Valkama!

Teuvo Valkaman raamattutunti su. klo 10.00

Teuvo Valkama puhui raamattunnil-

Aili Heinosen tilaisuudet

Vasemmalta: Jorma ja Hanna Viljamaa, Aili Heinonen, Timo Puustelli ja Marko Mesiäislehto. Kuvasta puuttuu Katja Salonen.

Perjantain iltajuhla

Iltajuhlan aloitti kuoro, jonka solisteina esiintyivät Jenni Minkkinen, Lauri Kanervikko-aho ja Reino Iskanius. Tilaisuuden johti Anne Hyppönen, joka alkupuheessaan johdatti kuulijakunnan taivaan esikartanoihin. - Millainen onkaan taivas, kun se on täynnä. Siellä on suuri valkopukuinen joukko. Kruunu odottaa. Pidä mitä sinulla on, ettei kukaan ottaisi sinun kruunuasi. Kannattaa kilvoitella perille saakka. Vaikka joskus väsyttäisikin, niin Herra antaa voimaa. Haluamme varmaan kaikki kuulua suureen valkopukuiseen joukkoon.

Kuorolaulun jälkeen Suomi-vieras Jorma Viljamaa lauloi lämpimän pehmeästi kitarransa säestyksellä kaksi laulua. Pastori Tapani Wivolin puhui valinnasta. - Elämme ajassa. Ikuisuus on seuraava piste. Teemme monia valintoja elämämme aikana. Hengellisissä asioissa valinta on tehtävä täällä ajassa. Tee oikea valinta, joka kantaa iankaikkisuuteen!

Marko Mesiäislehto esitteli Aili Heinosen, joka oli kutsuttu Suomesta puhujaksi Talvipäiville. Aili Heinonen kertoi uskoontulostaan, sairauksista paranemisistaan, miehensä paranemisesta, näyistään, Jumalan johduksesta kohdallaan, Jumalan teoista kokouksissa - mm. Boliviassa 22 kuoroa sai kuulonsa eräällä syrjäkylällä. Siellä Bolivian syrjäkylällä hän oli saanut sydänkohtauksen ja joutui makaamaan kaksi päivää savimajassa. Ketsua-intiaanit rukoilivat ja paastosivat. Lääkäreitä ei ollut lähimailla. Jumala auttoi ja nosti jalkeille. Kokous kesti kahdeksan tuntia! Kotikirkon tilaisuuden lopussa oli rukouspalvelu, jossa Aili Heinonen ryhmänsä kanssa palveli.

Karismakokous su. 14.30.

Tämä Anne Clinen johtama tilaisuus oli kokonaan annettu Aili Heinosen ryhmälle. Jorma Viljamaa lauloi ja Aili Heinonen puhui. Tilaisuuden lopussa oli pitkä rukouspalvelu.

Suomi-vieras, pastori Ismo Iljanto

Väliajoilla käytiin pöytäkeskusteluja.

Vasemmalta: Tapani Wivolin, Marjatta Vartiainen, Irja Pyykkö, Ismo Iljanto ja Olli Pyykkö.

Joskus luulemme, että Jumala puhuu vain julkisella tavalla. Jumala kuitenkin puhuu myös yksityisesti. On päästävä kokemaan Jumalan puhe henkilökohtaisesti. Jumala tahtoo kuljettaa meitä pyhyytensä tietä.

Puheensa lopuksi Valkama otti esimerkin Eliasta, joka oli siirtolainen ja jonka elämän kautta tapahtui useita ihmeitä. Keskipiste oli kuitenkin Eliassa eikä ihmeissä. Jumalan pyhyydessä eläminen vie meidät lähemmäksi toinen toistamme.

Joskus kohtelemme toisiaamme niin, että edes maailman ihmiset eivät niin toimi. Miten käsittelet seurakuntasi saarnaajaa? Miten saarnaajat käsittelevät seurakuntalaisia? Kun vaellamme Jumalan pyhyydessä, hän yhdistää meidät kansakseen.

laan Jumalan pyhyydestä. Myös uskovaisen tulisi olla pyhiä. - Jumalalle ei kelpaa mikään muu kuin 100% pyhyys, ei 99%. Pyhyys perustuu siihen suhteeseen, mikä meillä on Jeesuksen kanssa. Pyhyys ei vaa-di toisilta eikä etsi toisten virheitä.

Jumala haluaa osoittaa tälle maailmal-le, että hän on pyhä. On tärkeätä, että Jumalan nimi tulee pyhäksi. “Pyhitetty ol-koon sinun nimesi!”

Jatkuu sivulla 10

Johanneksen evankeliumia luetaan kouluissa

Yläastetta vastaavien koulujen oppilaat alkavat Makedoniassa lukea kevätlukukaudella järjestelmällisesti Johanneksen evankeliumia. Kirjallisuustunneille haluttiin valita hyvää ja laadukasta kirjallisuutta. Ehdolla oli useita teoksia, mutta opetusministeriössä annettiin kouluille ohje lukea Johanneksen evankeliumia.

Makedoniassa ei kouluissa opeteta lainkaan uskontoa. Makedonia kuului aikaisemmin Jugoslaviaan ja maan enemmän tai vähemmän ateistinen hallitus suhtautui hyvin viileästi uskontoon. Kirkkojen tai moskeijoiden aktiiviosallistujat eivät päässeet etenemään yhteiskunnan portailla. Valtio halusi pysyä kokonaan erossa uskonnosta. Tämä vaikutti myös kouluopetukseen. Makedonian itsenäistymisen jälkeen 1991, maa seurasi edelleen Jugoslavian lainsäädäntöä. Vielä nytkin osa maassa noudatettavista laeista on peräisin Jugoslavian ajoilta.

Maassa on nyt uskonnonvapaus, mutta kouluissa ei saa opettaa mitään uskontoa. Vaikutusvaltaisella Makedonian Ortodoksikirkollakaan ei ole mahdollisuuksia opettaa kouluissa. Vain historian kautta lapsille opetetaan kirkon roolista. Maan islamilainen väestö ei myöskään pääse vaikuttamaan kouluopetukseen.

Opetusohjelmaan otettu Johanneksen evan-

liumi on suuri askel siihen, että lapset saavat mahdollisuuden lukea kirjaa joka voi muuttaa heidän elämänsä. Tunteihin sisältyy myös osuus, jossa lapset saavat keskustella ja esittää kysymyksiä siitä, mitä he ovat lukeneet.

Kirjakauppiat ovat yllättyneet, koska lasten vanhemmat ovat tulleet ostamaan Uusia testamentteja. Makedoniassa on vain kaksi kristillistä kirjakauppaa. Ortodoksikirkkoissa ei yleensä myydä Uusia testamentteja eikä kirjakaupoissakaan niitä ole aina saatavilla.

Naapurimme lapset olivat saaneet meiltä jo aikaisemmin Uuden testamentin. Kohdatessamme heitä ulkona, he ovat kiittäneet, että heillä on käytössä oma kirja, josta he voivat lukea Johanneksen evankeliumia.

Uusi testamentti modernin makedonian kielellä valmistui 1965. Koko Raamattu valmistui 1992. Tätä ennen makedonialaiset lukivat serbiankielistä Raamattua. Suurin osa Makedonian slaaveista ei tunne Raamattua, koska he eivät yleensä lue Raamattua.

EERO KETOLA

Ituja tarjolla

LIISA A. LIEDES

“Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta myös olemme uskossa saaneet pääsyn tähän armon, jossa me nyt olemme, ja meidän kerskauksemme on Jumalan kirkkauden toivo. Eikä ainoastaan se, vaan meidän keskauksenamme ovat myös ahdistukset, sillä me tiedämme, että ahdistus saa aikaan kärsivällisyyttä, mutta kärsivällisyys koettelemuksen kestämistä, ja koettelemuksen kestäminen toivoa; mutta toivo ei saata häpeään; sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu.” Room. 5:1-5.

Onko sinulla ollut tunnelikokemuksia? No, mitä ne sellaiset ovat? voit ajatella. Selostan hiukan taustaa. Ollessani siskoni kanssa matkalla Floridan Talvipäiville, kuljemme monenlaisten maisemin halki. Pari sellaista jäi voimakkaasti mieleeni.

Ensimmäinen todellinen tunnelikokemus

Paluumatkalla Floridasta päätimme kulkea sivuteitä, emmekä päätietä I 95:tä. Lähtiessämme Norfolkiasta, Virginiasta kohti pohjoista, ajoimme mahtavan siltan yli (Chesapeake Bay Bridge), joka yhdistää tien no 13 Virginiin itäiselle puolelle.

Aamupäivä oli loistavan kirkas, näkyvyys lahdelle ja merelle mahtava. Siellä kulki monenlaisia laivoja; oletan niiden olleen suurelta osalta merivoimien aluksia. Silta on n. 16 mailia pitkä. Mutta se ei ole kokonansa siltaa, vaan siinä välillä on kaksi tunnelia. Jo jokseenkin kapea tie kapeni vieläkin, ja uppouduimme meren alle tunneliin. Yhtäkkiä maailma kutistui. Näkyi vain tie, seinät ja katto. Kaikki se kirkkaus, laajuus, mahtavuus ja luonnon tuoma hyvinvoinnin tunne kutistuivat autoon, rattiin ja tiehen, jota tuli kulkea eteenpäin jos aikoi päästä sillan toiselle puolelle.

Ajattelin uskovan elämää. Näin usein käy. Elämä tuntuu hyvältä. Minne vain katsoo, hyvältä näyttää, kunnes tulee tunneli eteen. Elämän avaruus kutistuu, tulee vain joskus hyvinkin ahdas aukko, josta on pakko mennä sisälle hengelliseen “tunneliin”. Jos jää seisomaan tunnelissa, perässä tulevat autot pian ilmaisevat tyytymättömyytensä. Näin on usein uskonvaelluksemmekin aikana. Kun joudumme ahtaaseen paikkaan, perässä ja ympärillämme olevat eivät aina tahdo jaksaa kärsiä kanssamme. He haluavat kulkea eteenpäin, me pidämme lujasti “ratista” kiinni ja toivomme tunnelikokemuksen loppuvan. Silloin vanhat hyvät ohjeet Jumalan Sanasta ovat tervetulleita. Silloin me elämme uskon ja uskossa harjaantumisemme varassa. Eteenpäin vain, kyllä se vielä kirkastuu. Silloin kun ei mitään

näy, me elämme Jumalan Sanan lupausten perustalla toivossa, uskoen, että Jumalan rakkaus meitä kohtaan on todellista ja kestävää ja edessäpäin kirkastuu.

Pääsimme meidän mekin läpi näiden tunnelien, ja meidän matkamme jatkuvi mukavasti ja rauhallisesti kauan aikaa.

Loputon tunneli

Toinen kokemus oli jokseenkin järkyttävä. Ajoimme Garden State Parkwaytä ohi Newarkin (NJ). Tie oli täynnä, kuin pakattu ruuhka-ajan autoista. Molempiin suuntiin mentiin lujaa vauhtia. Kaikilla oli kiire. Siinä myöhäispäivän valaistuksessa tulimme yhtäkkiä valtavan hautausmaan keskelle. Tien molemmilla puolilla oli tiheään asetettuja hautakiviä. Niiden keskellä vallitsi todella kuoleman hiljaisuus. Sinne kerran loppuu ihmisen tie. Mietin sitä, että kuinka moni niistä, jotka kiireissään ajoivat sinne sun tänne, ajattelivat omaa loppuaan. Huomasivatko he nuo hautakivet?

Olimme ikäänkuin kuoleman läpi kulkevassa “tunnelissa”. Me sisareni kanssa uskoimme, että jos meidän elämämme loppuisi siinä ruuhkassa, meidän lopullinen päämäärämme olisi taivaan kirkkaus Jeesuksen luona. Entäs muut sillä tiellä. Sana on luvannut, että uskovan tie kirkastuu kirkastumistaan, mutta niiden, jotka lähtevät ajasta iankaikkisuuteen ilman Jeesusta täytyy kohdata se tulevaisuus, jonka Jumalan Sana ilmaisee jumalattomille. Vakava asia! Ei kannata kulkea ohi pelastuksen, joka on lahjana meille tarjolla Jeesuksessa Kristuksessa.

Elämä jatkuu tsunamin jälkeen

Hyökyaalto tapaninpäivänä (2004) Aasiassa toi onnettomuuden kasvot koko läntisen maailman nähtäväksi. Paljon tuli kysymyksiä, joihin ei ole vastauksia. Ihmiselämä on pienten lankojen varassa, ja monenlaiset hyökyaallot koettelevat sitä.

Hyökyaaltoja voivat olla sairaus, työttömyys, avioero ja monet muut vastoinkäymiset. Jokaisessa tilanteessa elämän arvot punnitaan uudelleen. Jotkut menehtyvät niissä karikoissa, mutta toisille ne antavat alun uuteen elämään.

Apu tarpeen elämän tsunameissa

Olemme yksin, jokainen meistä. Elämme hyökyaallon keskellä ja tarvitsemme apua, jonka vain Jumala voi antaa. Lähes kaikki tapaamistamme tsunamista pelastuneista ihmisistä rukoukivat ja saivat apua ihmeellisellä tavalla. Jokaiselle apu tuli eri tavoin.

Me elämme Jeesuksen tulemuksen aattohetkiä. Lue esim. 2. Piet. 3:1-13, Matt. 24, Mark. 13:3-13 ja Luuk. 21:7-19, jossa puhutaan meren ja aaltojen pauhusta sekä taivaan voimien järkkymisestä lopun aikana. Tänä Jeesuksen tulemus on yhtä päivää lähempänä. Olemme se sukupolvi, josta Raamattu sanoo viikunapuuvvertauksessa (viikunapuu=Israel), ettei se katoa ennenkuin Jeesus noutaa valittunsa. Ennen meitä eläneet uskovat eivät voineet nähdä niitä ajan merkkejä toteutuneena, joista Jeesus puhui, mutta se ei estänyt heitä uskomasta Jeesukseen syntien anteeksi-antajana.

Tänä luulisi olevan helpompaa tulla uskoon, kun näkee Raamatun ennustusten toteutuvan silmien edessä. Ja totta on, ihmisiä tulee joukoittain uskoon Kiinassa. Jopa monet islaminuskoisetkin pääsevät osalliseksi ilosanomasta, jota tulee heidän omalla kielellään television ja radion kautta. Islaminuskoiset maat eivät yleensä hyväksy alueilleen kristillisiä lähetystyöntekijöitä, mutta islamilaiset saavat kylläkin vapaasti harjoittaa ja levittää uskontoaan kristityissä maissa.

Omakohmainen pelastus

Sinulle on julistettu Jumalan Sanaa monesti ja monella tavalla. Jumala on ollut pitkämielinen sinua kohtaan. Taivaallinen Isä on puhunut jo, ja sinä tiedät sen. Se on ollut rakkauden puhetta, ja Jeesus kutsuu sinua pelastukseen.

Vain hän voi antaa syntisi anteeksi, vain hän voi antaa rauhahan sydämeesi ja vain hän voi tyyntäytyä elämäsi meren aaltojen pauhun ja tuulen. Kun annat elämäsi Herralla ja turvaat häneen, voit yhtyä Psalmin 40 pelastetun kiitossanoihin: “Hartaasti minä odotin Herraa ja hän kumartui minun puoleeni ja kuuli minun huutoni. Ja hän nosti minut ylös turmion kuopasta, lokaisesta liejusta, ja asetti minun jalkani kalliolle, hän vahvisti minun askeleeni. Hän antoi minun suuhuni uuden virren, kiitoslaulun Jumalallemme.” Näin saat alkaa Jeesuksen kanssa uuden elämän, joka johtaa iankaikkiseen turvaan taivaaseen. Sinne eivät hyökyaallot ulotu!

SINUA SIUNATEN
JUHAN WAARNA

Myllypäivät

7.-10.7.2005 Myllykummun kurssikeskuksessa

Siikaisten Leväsjoella, Nauriskoskentie 61.

Ohjelma: to klo 12 alkajaistilaisuus, **klo 14** raamattutunti, **klo 17** todistus- ja musiikkijuhla.

Illalla mahdollisuus saunomiseen.

Pe ja La klo 10 ja 11 raamattutunnit.

Iltaisin herätyskokous teltassa **klo 19**.

Su klo 11 päiväkokous, **klo 14** raamattutunti ja **klo 17** suuri herätyskokous teltassa.

Puhujina **Heikki Lahti** ja **Esa Kuusinen** sekä herätyksen luotetut julistajat.

Majoituksen yhteyshenkilö **Juhani Glade**
puh. 050-4028061.

Osoite: Nauriskoskentie 61, 29880 Leväsjoki

Olen tuurannut ystävääni Heidiä 8 kk Ugandan kummilapsiprojektissa sillä aikaa, kun hän on ollut Suomessa. Ensi kuussa hän palaa Ugandaan, ja olen täytännyt lupaukseni Heidille työskentelemällä hänen paikallaan. Helmikuun alussa tein sisäistä itsetutkistelua elämästäni. Olin tavallaan tienristeyksessä ja kyselin Tai-vaan Isältäni, miten Hän haluaa käyttää minua lähitulevaisuudessa. Rukoilin, että voisin olla siunauksena niille ihmisille, jotka Jumala johdattaa tielleni. Voin sanoa, että tällaisen lupauksen jälkeen olen saanut kokea jo monta siunausta. En voi muuttaa koko maailmaa, mutta voin auttaa ja koskettaa niitä, jotka ovat lähelläni.

Toissapäivänä oli sellainen päivä, jolloin Justine Mulungi, 17-vuotias tyttö, tuli ”minun tielleni”. Sain tiedon, että Justine Mulungi (”Hyvä”) on ollut sairaalassa melkein kuukauden. Kun kävelin Mulago Hospitalin rappuja kuudenteen kerrokseen, en tiennyt mitä oli odotettavissa. Tuo sairaala on täynnä toivottomia ihmiskohtaloita; kuinka voisin olla avuksi tälle yhdelle? Tyttö, joka oli ollut terveyden perikuva, oli laihtunut, kuumeinen ja pahoinvointinen. Nenä-mahaletku teipattuna poskeen, huolet ja kurkku täynnä haavoja. Justinelle oli annettu nestehoitoa suoraan suoneen ja myös verta kaksi yksikköä. Hänen sisarensa Rose on ollut lakkaamatta yötä päivää hänen luonaan. Sairaalat Ugandassa eivät todellakaan ole Suomen tai Kanadan tasoisia. Hoitajat korkeintaan antavat pistoksen, mittaavat pulssin tai verenpaineen, mutta itse potilaan perushoito jää kokonaan omaisien/ystävien vastuulle. Mitään ei tapahdu, ennenkuin on maksettu. Kun esimerkiksi lääkäri määrää lääkeshoidon, omaiset juoksevat pitkin Kampalaa etsimässä sitä tiettyä lääkettä eri apteekeista (jos ne ovat auki), ja jos heillä on varoja siihen. Justin diagnosoitiin: hänellä on aids.

Justine syntyi 17 vuotta sitten länsi-Ugandassa rwandalaisille pakolaisvanhemmilleen. Hän oli neljäs ja nuorin tytär tuossa perheessä. 13 päivää vanhana Justinen äiti menehtyi pahaan ripuliin (dyssentria). Kun Justine oli kolmevuotias, hänen isänsä tapettiin väkivaltaisesti pakolaisleirillä. Sukulaiset sijoittivat kaikki sisarukset eri perheisiin. Vuonna 2001 vanhin sisarista alkoi etsiä muita sisaria. Justine löytyi Rwandasta pakolaisleiriltä, missä hän oli muiden pakolaisten kanssa ilman omia sukulaisia. Justine tuotiin Kampalaan ja hän asui sisarensa kanssa lähetysasemallamme jonkun aikaa. Koulussa hän joutui opettelemaan uuden kielen, sillä Rwandassahan puhutaan kinyarwandaa ja ranskaa. Tyttö osoittautui erittäin lahjakkaaksi; aina luokansa toiseksi tai kolmanneksi paras. Haa-veena hänellä on, että hänestä tulee juristi. Lopetettuaan peruskoulun alaluokat, hän sai sponsorin Senior Secondary 1-2 luokille (peruskoulun yläaste ja lukio). Justine on

Toivon suurlähettiläs?

17-vuotias Justine Mulungi Kampalan Mulago Hospitalissa. Kaksi aids-orpoa.

ollut aina pullukka ja ennen joulua tämä teinityttö päätti alkaa laihduttaa. Pian joulun jälkeen hän sai pahan malarian. Seuraava isku oli, että henkilö, joka oli kannattanut hänen koulunkäyntiään, ei pystynytkään enää tukemaan Justinea.

Hän vaipui syvään masennukseen ja kieltäytyi syömästä. Hänen lyhyessä elämässään oli liian paljon suruja, yksinäisyyttä ja hylkäämistä. Häntä on pomoteltu paikasta toiseen ilman rakastavia vanhempia. Edellisenä yönä ennen käyntiäm-

me, hän oli tuskissaan ottanut rannekorun pois kädestään, jossa luki: ”God keeps his promises!” (”Jumala pitää lupauksensa”). ”Kuolenko minä? Eikö Jumalakaan välitä minusta?” hän kysyi sisareltaan, joka urheana, kyöneleitä niellen yritti parhaansa mukaan lohduttaa sairasta sisartaan.

Aids on vakava tauti, mutta hyvän lääkeytyksen ja ruokavalion avulla monet elävät jopa yli 20 vuotta. Tauti pitää saada ”kuuriin” ja HIV-positiiviset voivat elää mahdollisemman normaalia elämää. Meille ei

ole tärkeää, miten Justine sai taudin, vaan kuinka hän voi elää positiivisesti sen kanssa omassa yhteiskunnassaan ja perheensä parissa. Hän tarvitsee tukea ja toivoa! Hel- lenin, projektikoordinaattorin, kanssa päätimme ottaa Justinen meidän kummiohjelmamme. Hänhän on täysin orpo ja vielä sairastaa aidsia.

Halusimme antaa hänelle ”syyn elää”, ”asian”, jonka puolesta ei kannata antaa periksi. Olen itse nähnyt usein, että jos potilaalla on elämänhalua, se voi olla ratkaisevana tekijänä toipumiseen. Joku voi sanoa, miksi taistella, hän kuolee kummin-kin? Itse sanoisin, että periksi ei saa antaa, ja ihmiselämän eteen tulee tehdä kaikki mahdollinen. Me kaikki kuolemme ker- ran. Mitä, jos Justinen tilalla olisin minä tai joku muu minulle tärkeä henkilö, miten reagoisin? Jos Justine saa ”jatkoaikaa” elämässään, me emme tiedä mikä merkitys sillä voi olla esimerkiksi muuttamaan asen- teita aids-potilaisiin. Hän voi olla ”Toivon suurlähettiläs” monille aids-potilaille ja heidän omaisilleen.

Viime viikolla olin lehdistötilaisuudes- sa, jossa reportteri kysyi: ”Miksi meidän pitäisi tuhjata lääkkeitä aids-potilaisiin, koska he elävät moraalitonta elämää ja tartut- tavat toisia?” Esittäisin vasta-kysymyksen: ”Miksemme auttaisi esim. äitejä, jotka ovat saaneet tartunnan ”hulivili-mieheltään”, että voivat olla ja elää pidempään lastensa kanssa. Eikö ole parempi, että lapsista ei tule orpoja aivan pieninä, jolloin he tarvitsevat äitiä eniten? Tai eikö ole hyvä lääki- tä HIV- positiivista raskaana olevaa naista, että infektio ei menisi vauvaan synnytyk- sessä? Entä eikö raiskauksen uhreilla ole oi- keus saada lääkitys?” Aids ei ole pelkästään seksuaalisesti aktiivisten tauti.

Jos koet, että haluat auttaa Justinea jo- tenkin, ota minuun yhteyttä. Jos haluat olla hänen kumminsa Fidan kummiohjelman kautta, siihen on mahdollisuus. Hänellä voi olla useitakin kummeja, sillä hänen unelmansa on lukea lakia (Se on mah- dollista neljän vuoden kuluttua, kun hän saa secondary koulun päätökseen). Voit olla mukana maksamassa sairaalamaksuja, lääkkeitä ym. siihen liittyvää. Rose-sisar jätti työnsä, että voi hoitaa Justinea. Hän on jo murtumispisteessä huolen ja ruumiil- lisen väsymisen tähden. Yritämme järjes- tää niin, että saamme muita välillä hoita- maan Justinea, niin että Rose saa levähtyä. Kysyin luvan Justinelta, että sain ottaa hä- nestä kuvan. Kun katsot Justinen kuvaa, niin aids on saanut yhden todellisen tytön kasvot, tytön, jolla on unelmia elämästään. Haluatko olla kanssamme häntä auttamassa?

”Minkä teette yhdelle näistä vähem- mistä, sen olette tehneet minulle” (Jee- sus).

MILLA HAPPONEN

Todistajan juhlavuosi 2005 Lehti täyttää 80 vuotta

Kunnon lahjat 80-vuotiaalle

- * Ennätysmäärä tilauksia
 - * Ennätysmäärä lahjatilauksia
 - * Ennätysmäärä avustajia
 - * Ennätysmäärä lahjoituksia
- Vanhoilla hinnoilla!**

☒ HALUAN TILATA TODISTAJAN

Nimi _____

Osoite _____

- Mission Press Society
- 1920 Argyle Drive
- Vancouver BC V5P 2A8
- Canada

Liitä mukaan shekki tai money order nimellä
Mission Press Society
Tilausohjeet ja hinnat sivulla 2

Yhteyden harmoniaa Floridassa

jatkoa sivulta 7

Floridan soittajia:

Kai Nieminen, Paavo Kukkaro ja Heidi Wivolin.

Juhlakokous su klo 11.00

Tilaisuuden johti esimies Paavo Korpela. Kuoro lauloi voimakkaasti, ja Beverly Laakso lauloi eläytyen laulun sanomaan.

Juhlapuheen pitäjä, Sirkka Partanen, oli havaintovälineeksi tuonut mukanaan myrskylyhdyn. Puheesta ilmeni, että lyhdyssä tuli olla öljyä, sydän ja tuli. Sydäntä piti säädellä ja niistää. Jos näin ei tapahdu, niin lampun lasi nokeentuu. Lamppunsa avulla Sirkka Partanen johdatteli kuulijat virittämään omat lamppunsa loistamaan valoa tässä pimenevässä maailmassa.

Erkki Ahonen lauloi Lasse Heimosen laulun "Mä muukalainen olen täällä maassa murheiden". Kansa pyysi lauluja lisää nimeten Kanjonilaulun ja Preerian kukan. Ja Erkki lauloi Floridan vuosilta tuttujen säestäjien avustamana. Laulujensa jälkeen Ahonen sanoi tilaisuuden loppusanat ja johdatteli rukoukseen.

Päätösjuhla su. klo 18.00

Hannu-Heikki Hyppönen johdatti juhlien viimeisen tilaisuuden hyvään alkuun teemalaulullaan "Lähelle Jumalaa, lähelle ihmistä". Kuoro lauloi innoittavasti, jonka jälkeen kuultiin Samuli Sirenin ja Erkki Ahosen duetot "Kaipaen kaupunkihin taivaan" ja "Golgalalle saavuin synteineni".

Mikko Tervo lausui kiitossanat järjestävälle seurakunnalle ja toivotti vieraat tervetulleksi Thunder Bayn konferenssiin 28.-31.7.2005. Kuoro, solistinsa Erkki Ahosen avulla, lauloi mukansatempaavan laulun "Olen kuulut Mooseksesta kaislikossa".

Laulu sopi hyvin Timo Puustellin saarnaan, joka kosketteli Mooseksen elämää nuoruudesta

johtajuusvuosiin. - Mooseksella oli paikka Jumalan läheisyydessä. Siellä, missä tehdään parannusta, päästään Jumalan kirkkaiden vaikutuspiiriin. Kun Mooses tuli Jumalan puhuttelusta, hänen kasvonsa loistivat. Meidänkin elämämme voi loistaa Herran armoa.

Erja Monosen yksinlaulujen jälkeen päätöspuheen piti Mika Yrjölä. Hän kertoi tunnetulla puhetaidollaan vierailustaan Indonesiassa, maassa, jossa hän poikasena oli asunut vuosikausia. Tsunamin jättämät arvet olivat hirvittävät Achen maakunnassa, jota tsunami runteli rajuihin. Kaikkiaan Indonesiassa menehtyi yli 240.000 ihmistä. Ache on kiivasta muslimialuetta. Indonesian suhtautuminen amerikkalaisiin on muuttunut huomattavasti Yhdysvaltain laajan avustusprojektin myötä. Indonesian muslimit joutuivat toteamaan, että kristityt olivat etunenässä heitä auttamassa.

Mika Yrjölä saarnan lähtökohtana oli Ilmestyskirjan 21. luvun ensimmäinen jae: "Ja minä näin uuden taivaan ja uuden maan; sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa ovat kadonneet eikä merta enää ole." - Uudessa taivaassa ei enää ole kipua, sairautta eikä kuolemaa. Taivaassa ei ole varkaita eikä murhaajia. Taivaassa ei ole syntiä. Synti erottaa sinut taivaasta. Pyhäkoululaulussa kysytään: "Milläs minä pääsen taivaaseen?" Ja vastaus kuuluu: "Uskomalla Herraan Jeesukseen pääsen minä varmasti taivaaseen." Taivaaseen on vain yksi tie - Jeesus! Jeesus rakastaa sinua. Hän haluaa sinut taivaaseen. Koulun lopussa nähtiin vaikuttava näky. Neljä nuorta miestä seisoi alttarin edessä rukoilemassa Herraa.

Nuorisokokoukset

Sekä perjantaina että lauantaina pidettiin nuorille tilaisuu-

det, jotka alkoivat klo 22.00. Puhujina toimivat: Rommy ja Mika Yrjölä sekä Marko Mesiäislehto.

Majoitus ja ruokailu

Jälleen kerran Lake Worthin seurakunta osoitti venymiskykyä. Turistialueen kaupunki vetää joka talvi vierailijoita sekä Suomesta että Amerikan mantereiden pohjoisosista. Floridalaisilla on vieraita pitkin talvea ihan riittämiin, mutta he avasivat kotinsa Talvipäivien osanottajille. Ihailtavaa!

Myös juhlakansan ruokkiminen sujui tyylikkäästi. Kansa nautti selvästi anteliaasta vieraanvaraisuudesta. Pöydät notkuivat, ja ruoka maistui. Iloinen puheensorina oli niin äänekästä, että piti melkein huutaa ateriakumppanille, jos mieli saada asiansa ilmaistua. Kiitos hyvistä juhlista seurakunnan pastoreille ja heidän vapaaehtoisille avustajilleen! Ja ennen kaikkea kiitos Herralle juhlien annista ja siunauksista!

ERKKI AHONEN

Aarne Suokas 95 vuotta

On maaliskuinen aurinkoinen tiistaiaamu. Istun Aarne Suokkaan kodissa keittön pöydän ääressä. Kuukausi sitten oli suuri joukko ystäviä saapunut onnittelemaan Aarne-veljeä hänen täytettyssä 95 vuotta. Nyt istumme rauhallisesti ja muistellemme pitkää ja vaiherikasta elämänsä.

Kelaamme filminauhan ihan sinne alkuun, aina vuoteen 1910, jolloin Aarne syntyi 08.02 Viipurin läänissä, Sakkolan pitäjässä, Lauttaniemen saunassa. Perheessä oli jo neljä tyttöä ja yksi poika. Aarnen jälkeen tuli vielä yksi poika.

Tärkeimmäksi asiaksi nousee mieleen aika, kun hän 15-vuotiaana tuli uskoon juhannusaattoon, ja sitten kasteella käynti heinäkuussa. Nuoren miehen uskon vaellus oli vakaata.

Aarne avioitui Impi Pulkin kanssa 27-vuotiaana; Impi oli 23-vuotias. Perheeseen syntyi kolme lasta: Laura (Pyykkönen), Paula (Anttila) ja Pentti. Tuli sotavuodet, evakkomatkat ja myöhemmin muutto Kanadaan 1955. Perhe asettui asumaan Torontoon ja heti liittyttiin Saalem-seurakuntaan.

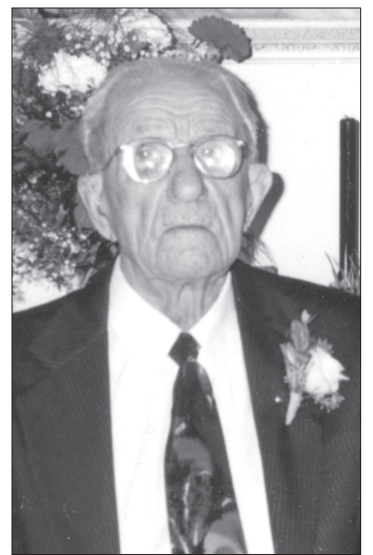
Aarne tarttui rivakasti työhön käsiksi uutena siirtolaisena. Perheensä hän elätti kirvesmiehenä, ja kodista löytyy vieläkin Aarnen tekemiä huonekaluja.

Muutama vuosi maahan tulon jälkeen Aarne valittiin seurakunnan vanhimmistoon, johon hän kuuluu kunniajäsenenä vieläkin. Vaikka voimat eivät riitä aktiivisesti olemaan seurakunnassa mukana, hän kantaa rukouksin huolta seurakunnasta ja on syvästi kiinnostunut seurakunnan toiminnasta. Hänen aikanaan on seurakunnassa ollut 12 eri saarnaajaa, ja kaikista heistä Aarnella on hyvää sanottavaa. Jokaisella

on ollut erilainen armoitus, joten seurakunnalla on ollut monipuolista opetusta ja kasvun aikaa.

Tiedustelen Aarnelta, että onko joku työmuoto ollut hänelle muita rakkaampi. "Lähetystyö on aina ollut minun sydäntäni lähellä," toteaa Aarne. Mikä on ollut uskonelämäsi tärkein asia? "Ilman Jumalan armoa ei minulla olisi mitään," toteaa Aarne.

Jumalan armo todella näkyy hänen perheestään. Lapset puo-

lisoineen ovat uskossa, samoin lastenlapset ja lastenlastenlapset. Voin vain todeta, mitä Raamattu sanoo: "Sillä Herra on hyvä; hänen armonsa pysyy iankaikkisesti ja hänen uskollisuutensa polvesta polveen." Ps. 100:5.

Aarne asuu poikansa Pentin kanssa. Impi Suokas muutti Herran luokse marraskuun 2 päivänä 2004.

Kahvipöydässä Aarneä katsellessa tulivat mieleeni laulun sanat:

*"Sinua siunata thdon,
Herra sun kuormasi kantaa,
Ja Sinulle rauhan antaa.
Sinua siunata tahdon."*

SIRKKA PARTANEN

"RAKKAUS RAKENTAA"

Sanan Suurjuhlit 2005 Thunder Bay 28.– 31.7.2005

Konferenssin majoitusmestarina toimii **Matti Laitinen**

yhteystiedot: puh: (807) 683 8660
fax: (807) 683 8660 (siis sama numero)
e-mail: saalem@tbaytel.net

Jos tulet kotimajoitukseen tai omalla asuntoautolla tai -vaunulla, ota yhteys majoitusmestariin. Hotelli- tai motellimajoituksen haluavat ottakaa yhteys itse Thunder Bayn majoitusliikkeisiin, lista hotelleista ja motelleista on toimitettu jokaiseen seurakuntaan.

Lapsiperheet huomio!

Konferenssin päättilaisuuksien aikana on lapsille oma, korkeatasoinen ohjelmansa. Ohjelmasta vastaavat Thunder Bayn lapsityöntekijät muiden paikkakuntien lapsityöntekijöiden avustuksella.

Uutispaloja

Arabit kiinnostuneita internetistä

Lokakuussa 2004 tehdyn tutkimuksen mukaan 17 prosentilla arabiaa puhuvista perheistä on internetiyhteys kotiin. Tämä merkitsee runsasta 30 miljoonaa aikuista ja noin 20 miljoonaa lasta.

Englantilaisen Evangelical Times-lehden mukaan Lähi-Idässä toimivat lähetysjärjestöt ovat tehostaneet voimakkaasti evankelioimis- ja opetustyötään internetin välityksellä. Nettisivuilla pistäytyvien on mahdollisuus lukea, kuulla ja tallentaa lyhyitä artikkeleita, joissa opastetaan uskonelämän ensi askeliin. Esimerkiksi Lebanon Reformed Fellowship (LRF) - järjestö on voimistanut ja kehittänyt työtään ja järjestön nettisivuilla on muun muassa linkkejä arabian, ranskan ja farsin kielen Raamattuihin.

Evankelointia internetin välityksellä on tehostettu myös mm. Balkanilla jossa nuorta, albaniankielistä väestöä tavoitetaan internetin välityksellä. Internet-osoitteesta tiedotetaan mm. sanomalehdistössä.

Eero Ketola

Timo Puustelli Suomeen

Pastori Timo Puustelli palveli Lake Worthin seurakuntaa noin kymmenen ja puoli vuotta. Nyt hän on kokenut Jumalan tahdoksi siirtyä Suomeen, jossa hän aikoo liikkua kiertävänä julistajana. Palvelustehtävä ei ainoastaan jää käsittämään Suomen aluetta, vaan pastori Puustelli tulee ulottamaan matkansa Venäjälle ja Etelä-Amerikkaan, josta hän hiljattain palasi voitokkaiden kampanjoiden jälkeen.

Puustellin työtä Floridassa tulee jatkamaan hänen työtoverinsa Hannu-Heikki Hyppönen, joka Anne-vaimonsa kanssa on palvellut seurakuntaa jo runsaan vuoden. Hannu-Heikki tunnetaan etevänä musiikkimiehenä ja tulusieluisena julistajana.

Uusi lehti käännettiin Todistajan asiassa

Sault Ste Marien konferenssissa (2004) päätettiin vaihtaa Todistajan toimitus ja Mission Press Societyn hallitus. Talvipäivillä kokoontunut Mission Press Societyn jäsenkokous sekä veljeskokous tekivät täyskäännöksen Todistaja-lehden toimituspaikan, toimituksen sekä Mission Pressin hallituksen suhteen. Talvipäivillä päätettiin pyytää entistä toimitusta ja hallitusta jatkamaan tehtävissään, eli konferenssin veljeskokouksen päätös kumottiin. Mission Press Societyn hallitus ja Todistajan toimitus eivät ole vielä tähän mennessä päättäneet jatkamisesta. Asia tulee uudelleen esille Thunder Bayn Sanan Suurjuhlilla.

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church Pastori Paavo Korpela
1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. (705) 522-2164 Fax (705) 522-4879
Web sivu. <http://www.vianet.on.ca/pages/siion>

Su • Aamukokous	klo 10:00
English Worship	klo 11:30
Ti • Lähetyspiiri	klo 14:00
Ke • Lastenkerho	Klo 18:00
To • Raamattutunti	Klo 19:00

Heijastin TV ohjelma Kaapelikanava 10. Maanantaina ja lauantaina klo. 9:00 ja Sunnuntaina klo.12:00
Radio-ohjelma lauantaisin klo 8.30 asemalla 95.5 FM
Puhelinsana (705) 522-5540

South Porcupine, Ontario

SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church

P.O. Box 1017 199 Main Street
South Porcupine, ON P0N 1H0
Puh. (705) 235-5025
Fax (705) 235-2655
E-mail: inki@ntl.sympatico.ca

Su • klo 8:30	Radiolähetys (CHYK 104.1 FM)
klo 11:00	Kuukauden toinen su. srk:n kokous
klo 18:00	Hyvän Sanoman ilta
Ke • klo 19:00	Sanan ja Rukouksen ilta

Huom! Ympäristökokoukset ilmoitetaan radiossa.

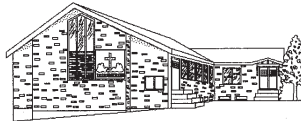
Tervetuloa Sanan ääreen!

Sault Ste. Marie, Ontario

Helluntaikirkko

Finnish Pentecostal Church

891 Peoples Rd.,
Sault Ste. Marie, ON P6C 3W1

Puhelin ja Fax kirkolle: (705) 253-8383

Pastorit Mikko Tervo 705 253 7797 Clinton Moody 705 542 9908

Sunnuntaina:	Klo 10:00 (English Service)
	Klo 11:30 (Finnish service)
Keskiviikkoisin:	Klo 19:00 Sanan ja rukouksen ilta
Perjantaisin:	Klo 19:30 Youth Meeting

Sunday School, Bible Studies and Youth Meetings also in English. Translating into English in other meetings too - if needed!
Puhelinhartauden saa numerosta (705) 253-2427

TERVETULOA! WELCOME!

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evankelista Liisa Liedes
163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025
Puh. (978) 343-9659

Kokoukset joka Su klo 14:00 Lähetyskirkossa
Rukouskokoukset kodeissa.
Radiolähetys Su klo 8:45 (WEIM 1280 AM)

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1
Puh. (807) 767-6938 Fax (807) 767-7587
Pastori Marko Selkoma Puh. (807) 767-0464
Pastori Darren West Puh. (807) 344-1779

Su • klo 10:00	Aamukokous ja pyhäkoulu
Sunday • 11:30 am	Family Celebration & Sunday School
Su • klo 18:00	Iltakokous
Ti • Ke • To • klo 11:00	Päivärukoushetki
Ke • klo 19:00	Rukouskokous
Thursday • 7:00 pm	Bible study & Prayer meeting
Friday • 7:00 pm	Youth Meeting
Radiolähetys Su • klo 7:00 (KIXX 105.3 FM)	klo 9.00 (MAX104.5 FM)

****Kirjoja, lehtiä ja kasetteja saatavana kirjamyynnissä!****

**** Sateena pisaroikoon minun opetukseni, kasteena valukoon puheeni niinkuin vihma vihannalle, niinkuin sadekuuro ruuhikolle.****
Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

Toronto, Ontario

Saalem

Toronton Suomalainen
Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale, ON M2L 1B3
Puh.(416) 222-2291 Fax.(416) 222-3356
Pastori: Mika Yrjölä 416 733-0854
Mark Rytönen 416 754-7573

Internet-kotisivu. www.saalem-toronto.org

Su • Aamukokous suomenkielinen	klo 10.00
English Service	11.30
To • Sanan ja rukouksen ilta	klo 19.30
Pe • Nuorisolta /Youth Meeting	klo 19.30

Montreal: Matti ja Kaija Ylimäen kodissa,
4388 Breton, Pierrefonds Quebec. H9H 3B2 (514)626-1820
Puhelinhartaute 416 222-7474

TERVETULOA!

Vancouver, British Columbia

KOTIKIRKKO

Bethel-seurakunta

Finnish Bethel Church

1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8

Puh. 604 325-5414 Fax 604 325-5414
Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori Teuvo Valkama 604 433-7956

Pastori Markku Vainio 604 795-9994

Su • Aamukokous ja pyhäkoulu	klo 11:00
English service	klo 11:00
Ti • Sana ja rukous	klo 19:30
Pe • Nuorten ilta	klo 20:00

Puhelinsana 604 324-4447

VICTORIAN KOTIKIRKKO

Finnish Bethel Church

Pastori Lauri Tomminen Puh. (250) 381-2418
Torstaisin klo 19 kodeissa

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church

Jorma Heinikainen

1148 Fonda Crt. S.E.

Calgary, Alberta T2A 5S2

403-248-9907

e-mail: heinikainen@shaw.ca

Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Saskatchewan

SUOMALAINEN RAAMATTUPIIRI

Yhdyshenkilö Sinikka Lukkarinen Puh. (306) 696-2253
Box 103, Broadview SK. S0G 5C0

Lake Worth, Florida

SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA KOTIKIRKKO

Finnish Pentecostal Church

1510 High Ridge Rd.
Lake Worth FL 33461 U.S.A.

Pastori Timo Puustelli
(561) 433-2948
Pastori Hannu-Heikki Hyppönen
(561) 493-4127
kirkolle (561) 533-5716
Internetti Kotisivu: www.kotikirkko.net

Su • klo 10:00	Aamukokous, pyhäkoulu & varh. nuoret
klo 18:00	Hyvän Sanoman ilta
Ti • klo 17:00	Lähetysten ystävät
Ke • klo 10:00	Aamurukoushetki
To • klo 19:00	Sana ja rukous
Pe • klo 19:00	Nuorten ilta
Su • klo 9:00	Radio-ohjelma "Hyvät Uutiset" asemalta WPBR 1340 AM
	Puhelinsana 24 t nrosta (561) 585-1110

Milla Happonen reports from Uganda

I have been filling in for Heidi for 8 months in the Child Sponsorship Program while she has been in Finland. Next month she is returning to Uganda and I have fulfilled my promise to do her work. At the beginning of February I examined my own life. I have been at a crossroads and asked my Heavenly Father what he would like me to do in the near future. I prayed that I could be a blessing to those who God leads to me. I can say that after I prayed in this way, I have experienced many blessings. I cannot change the whole world, but I can help and touch those who are close by.

The other day 17-year old Justine Mulungi was led to me. I came to know that Justine Mulungi ("Mulungi" means "good") had been in the hospital for almost one month. As I walked up the six flights of stairs at Mulago Hospital I did not know what to expect. The hospital is full of peo-

ple who seem to have no hope. How can I be of a help to one of these people? This young woman who had been an example of health had lost weight, was feverous, and nauseous. There was a tube going through her nose into her stomach, her lips and throat was full of open wounds. Justine had been on a I.V. drip and had been given two units of blood. Her sister Rose had been with her continuously day and night. The hospitals in Uganda are not by any means at the same level as you may find in Finland or Canada. The nurses will at the most give injections, measure the pulse or blood pressure, but the basic nursing duties to take care of the patient are the responsibility of the relatives and friends. Nothing happens without paying first. When the doctor gives a prescription for medication the relatives (if they have the means to purchase them) run around Kampala looking for that particular medicine from different pharmacies (if they happen to be open). Justine's diagnosis: she has AIDS.

17 year old Justine Mulungi in Kampala's Mulago Hospital

ple who seem to have no hope. How can I be of a help to one of these people? This young woman who had been an example of health had lost weight, was feverous, and nauseous. There was a tube going through her nose into her stomach, her lips and throat was full of open wounds. Justine had been on a I.V. drip and had been given two units of blood. Her sister Rose had been with her continuously day and night. The hospitals in Uganda are not by any means at the same level as you may find in Finland or Canada. The nurses will at the most give injections, measure the pulse or blood pressure, but the basic nursing duties to take care of the patient are the responsibility of the relatives and friends. Nothing happens without paying first. When the doctor gives a prescription for medication the relatives (if they have the means to purchase them) run around Kampala looking for that particular medicine from different pharmacies (if they happen to be open). Justine's diagnosis: she has AIDS.

Justine was born 17 years ago in western Uganda to her Rwandese refugee parents. She was the fourth child in the family and the youngest daughter. When she was 13 days old, her mother died from dysentery. At the age of 3, her father was violently killed in the refugee camp. The relatives placed the children in different families. In 2001 the oldest sister started to seek out her siblings. She found Justine in the Rwandese refugee camp where she was without her other relatives. Justine was brought to Kampala and she lived with her sister at our mission compound. In school

she had to learn a new language because in Rwanda they speak mainly Kinyarwanda and French. She showed herself to be gifted, always being the 2nd or 3rd best in her class. She had ambitions of becoming a lawyer. When she had completed her primary education, she was sponsored to do her 1st and 2nd years of Secondary school. Justine had always been plump and before last Christmas this teenager decided to lose weight. After Christmas she got a bad case of malaria. The next blow she received was that the person who had been sponsoring her schooling was unable to continue to do so. She became severely depressed and refused to eat. In her short life there was too much sorrow, loneliness, and abandonment. The night before I went to see her, in her pain she had taken off her bracelet which read "God keeps his promises." She had asked her sister "Am I going to die? Doesn't God care about me?" Her sister tried to hold back her tears and tried to comfort her sick sister.

AIDS is a serious disease but with the proper medication and diet many live for a long time. The disease has to be brought under control so that a HIV positive person could live as far as possible, a normal life. For us it is not important how Justine got the disease but how can she live positively with it in society with her family. She needs support and hope. We decided with our project coordinator, Helen to take her into the Child Sponsorship Program. She is an orphan and is suffering from AIDS. We wanted to give her a reason to live, something that will make her not to give up. I have often seen that if a patient does not have the desire to live, it may be the critical factor in recovery. Someone may ask, "Why fight it, she will die anyway?" I would say, we can never give up and for a human being we have to do everything possible. We will all die some day. What if I was in the place of Justine or someone else who is important to me? How would I react? If Justine is granted an extension to her life, we never know what significance she may have on changing the attitudes towards AIDS patients. She could be an "Ambassador of Hope" to many other AIDS patients and to her relatives.

Last week I was at a press conference, where a reporter asked "Why should we waste money on antiretroviral drugs for AIDS patients because they live immoral lives and can spread HIV to others?" I would challenge this question with my own questions: "Why would we not help, for example mothers who have become infected because of their unfaithful husbands to live for the sake of her children? Isn't it better that children do not become orphaned

"Ambassador of Hope?"

when they are young, when they most need their mother? Or isn't it right to medicate an expecting HIV positive mother so that the child would not be infected when born? Isn't it right to medicate a victim of rape?" AIDS is not only a disease for those who are sexually active.

If you feel that you would be willing to help Justine, contact me. If you would like to be her sponsor through Fida International, it is possible. She may have more than one sponsor, because her dream is to study law (it is possible in 4 years time, when she completes her secondary school). You

could help in paying for her hospital bills, medicines and other expenses. Her sister Rose quit her job to take care of Justine. She is at the point of breaking because of her sorrow and fatigue. We are trying to organize others to come and take care of Justine so that Rose can rest. I asked permission to photograph Justine. When you look at her picture you see the human face of AIDS, the face of one who had dreams. Do you want to help her with us?

Jesus said: "Whatever you did for one of the least of these brothers and sisters of mine, you did for me."

MILLA HAPPONEN

P. O. Box 9408
Kampala, Uganda

hannu.happonen@fida.info

HIV and AIDS in Africa (end of 2004)

- Sub-Saharan Africa has just over 10% of the world's population
- However, more than 60% of all people living with HIV – some 25.4 million live here.
- In 2004, there were 3.1 million people in the region became newly infected.
- In 2004, 2.3 million died of AIDS (13 million total since the 1980s).
- In 2004, over 6,500 people died daily of AIDS.
- On average, there are 13 women living with HIV for every 10 infected men.
- 12 million children have lost at least one parent to AIDS.

These are all numbers that sound terrible, but in many ways it is so "distant" and does not touch me any way. Living here in Uganda has made us to come into contact with people who are HIV positive and others who have died from AIDS. Yesterday we went to a district (Bugiri) to see one of our pastors (David Otulya) to see the work that he is doing with people living with HIV and AIDS.

We visited a number of people who are at various stages with HIV. Some are living positively with HIV, supported by family and relatives; many have died and left orphans and widows.

We were supposed to met one older couple who had lost many family members to AIDS. The wife was not present because she had gone to a funeral to bury a family member at another village who had died of AIDS. The old man showed us the many family graves and bitterly remarked, "my wife will come back with some more orphans that we have to take care of; we have so many already."

Another widow we visited showed us the grave of her husband in her backyard along with the many other family members who had been buried there. She was heartbroken.

What really impressed me was that this former student of mine had been able to mobilize the community to start doing something about it. When we had to address the group that had gathered to meet us, the treasurer (who was also the interpreter for us) is a Muslim. David had managed to get all the different religions and denominations to work together on this problem that is a ecumenical and inter-religious problem – it does not discriminate.

I decided that I will be doing more on the issue of HIV and AIDS. I wrote an article that will be published in a book later this year (*Challenging Current Understanding Around HIV and AIDS: An African Christian Perspective*). I am also in the process of developing a course that will be taught at our theological school as well as in other schools.

As one person had told me in South Africa: "If your ministry in Africa does not address the issue of HIV and AIDS, your ministry is irrelevant."

"I am only one but still I am one. I can't do everything but I can do something. What I can do, I ought to do. And what I ought to do, by the grace of God I will do." (John R. W. Stott).

HANNU HAPPONEN

Eldest son at the grave of family members